

Recull de Premsa

MECENAZGO |

LA ÓPERA SE CARGA DE ENERGÍA

ENDESA SE HA CONVERTIDO EN UNO DE LOS GRANDES MECENAS MUSICALES DE ESPAÑA, CON INICIATIVAS COMO EL PALCO DIGITAL DEL TEATRO REAL, QUE PERMITE DISFRUTAR ONLINE DEL BEL CANTO

POR A.E.

¿CUÁNTA ENERGÍA DESPRENDE LA EMOCIÓN en estado puro, la belleza que se esparce en ondas hasta las paredes de un foro abarrotado? ¿O por qué cree que se le eriza el cabello cuando un cantante alcanza determinadas cotas de perfección? Templos de la música como el Teatro Real o el Liceo de Barcelona se convierten en baterías a punto de reventar, repletos de una electricidad que los espectadores acomilan para afrontar las asechanzas de la perra vida allá afuera, donde el ruido amenaza con imponerse.

Tiene todo el sentido, por lo tanto, que una empresa como Endesa sea uno de los principales mecenas de la lirica y la música clásica, con su apoyo al programa de actividades de los foros de mayor prestigio de España en estas lides: el Teatro Real de Madrid, el Liceo de Barcelona y el Palau de la Música de Cataluña.

De entre todas estas iniciativas, llama especialmente la atención el patrocinio del Palco Digital del Real, un portal en internet que permite acceder online a contenidos audiovisuales en directo y a una selección de óperas y espectáculos grabados en el propio recinto madrileño. Un sistema que sigue la estela de instituciones como el Metropolitan de Nueva York, que ha conseguido recaudar más con este formato y la explotación audiovisual de

sus contenidos que por los tradicionales espectadores de sala, sin que la afluencia de estos últimos se haya resentido.

El mes pasado, sin ir más lejos, un total de 10.600 usuarios siguieron en directo a través del Palco Digital la representación de *I puritani*, de Vincenzo Bellini, que tuvo al tenor mexicano Javier Camarena como principal atractivo.

Alberto Fernández Torres, director general de Comunicación de Endesa, contextualiza esta labor de mecenazgo, cuyas resonancias renacentistas remiten a otros tiempos. "El arte es deficitario. Si sometes al arte a las leyes del puro mercado, no hay rentabilidad. Pero el mecenazgo, actualmente considerado un tipo de patrocinio, permite salvar esa dificultad y, junto a las ayudas públicas, favorecer y permitir que haya proyectos modernizadores".

En ese sentido, Endesa aporta otra vuelta de tuerca: "Nosotros creemos que el consumo de cultura crea demanda o, al menos, predisposición", explica Fernández Torres. Aquí surge el ejemplo, en el ámbito concreto de la música, del Palco Digital, que fue concebido "con una clara voluntad de hacer popular la música: que vivir fuera de Madrid o tener personas a cargo, no sea una barrera, por ejemplo, o que si no quie-

LA COMPAÑÍA ELÉCTRICA ESTÁ INMERSA EN EL CONCEPTO OPEN POWER, "QUE ABRE ASUNTOS IMPORTANTES A LA CALLE"

res dedicar varias horas a ver una ópera del tirón, pero si ir viendo fragmentos en diferentes momentos, puedes hacerlo".

La gente desea acceder al espectáculo total que ofrece la ópera, pero hay que ponérselo fácil. Endesa, dice Fernández Torres, "está inmersa en el concepto Open Power, que incluye cambios como

este: abrir las cosas importantes a la calle, a todo el mundo. Y este es un buen ejemplo".

Pero, ¿por qué poner el acento precisamente en la ópera, un espectáculo que para mucha gente resulta minoritario e incluso elitista? "Históricamente, no lo era, al contrario. Y cuando Endesa ha participado en la experiencia de sacar la ópera a la calle, nos hemos encontrado con 5.000 personas en Barcelona y 6.000 en Madrid, encantadas de participar y disfrutar..."

La pedagogía es el arma más eficaz en la lucha contra los prejuicios. "Endesa construye líneas, puentes de contacto, acceso fácil a la cultura y a la ópera. Palco Digital Endesa tiene videos pedagógicos donde se cuentan los porqués de las óperas, de los momentos álgidos, de los argumentos, de las maravillas musicales..."

Para el futuro, además, la compañía eléctrica anuncia nuevos proyectos que ampliarán estos conceptos. "Estamos preparando un e-scenario con el teatro de la Maestranza de Sevilla y sacaremos a la calle lo antes posible *Carmen*, una obra para todos los públicos", adelanta Fernández Torres. □

EN VIVO Y EN DIRECTO

AJACKSON BROWN LE TENEMOS EN Madrid, en Teatro Nuevo Apolo, el 14 de septiembre y tres días después, el día 17, en Barcelona en la Sala Apolo. Y seguro que aprovechará el salto a la vieja Europa para darse un paseo por otros escenarios. Volvamos a Madrid. En la capital hay conciertos de interés: Los Red Hot Chili Peppers actuarán el 27 de septiembre en el Barclaycard Center, que los castizos se empeñan en seguir llamando Palacio de los Deportes. El toque latino lo dará Ricky Martin en el Palacio de Vista-legre el día 16 de septiembre. Y si quieras un cartel salteado y variadito, está el DCode Festival con la presencia de Mick Ronson, Love of Lesbian y los Eagles of Death Metal. Sí, los que tocaban el aciago día en la sala Bataclan de París. Por cierto, estarán también de gira por España. En Barcelona destacaríamos a Martirio con Rafael Riqueni el 1 de septiembre en el Palau de la Música. Y para salirnos de la rutina recomendamos el musical *Una corona para Claudia* los viernes hasta octubre en el Teatro Alfil de Madrid. Ganadora de los premios al mejor montaje, libreto y actriz en el certamen Arte4, es un musical atípico que se centra en unos jóvenes que pugnan entre la confrontación con un mundo que les parece hostil y la solución del escapismo. Recomendable.

Una corona para Claudia es un musical fresco y atípico.

L'AGENDA

Martina Filjak, al piano

La pianista croata Martina Filjak, guanyadora del Concurs Maria Canals 2008, tanca avui el cicle Estiu al Palau. Durant la primera part interpretarà les *Variacions en fa menor* i la *Sonata en sol menor* de Franz Joseph Haydn i el *Preludi i fuga en la menor* de Johann Sebastian Bach. La segona part estarà dedicada íntegrament a Liszt, amb *Reminiscències de Lucia di Lammermoor* (Donizetti-Liszt) i la *Marxa per al sultà Abdul Medjid-Khan* (Donizetti-Liszt). Pels recitals de piano d'aquest cicle han passat el coreà Ming-Sung Lee, Daniel Ligorio o Mireia Fornells i Joan Miquel Hernández amb el seu Nexus Piano Duo.

ESTIU AL PALAU
 PALAU DE LA MÚSICA
 CATALANA. 21 HORES
 20 EUROS

La croata tanca el cicle pel qual han passat Ming-Sung Lee o Daniel Ligorio

Barcelona

Tots som súpers! La gran exposició del Super3

L'exposició mostra un recorregut per la història del mític Club Super3 amb el qual han crescut tants nens a Catalunya al llarg dels anys. *Palau Robert. Passeig de Gràcia, 107 (tot el dia fins al 14 de setembre). Gratuit.*

Scooters, un segle de moto urbana

Just quan fa un segle de la creació del primer escúter a Nova York, el Museu Moto Barcelona ha volgut retre-li homenatge exposant trenta models des dels inicis fins a l'actualitat. *Museu Moto de Barcelona. Carrer de la Palla, 10 (de dilluns a dissabte de les 10.30 hores a les 19.30 hores). Set euros.*

MANRESA

Visites guiades al parc de l'Agulla

Visita per la Sèquia, el parc i tots els elements culturals i turístics que hi ha al voltant amb l'objectiu de transmetre els valors històrics i culturals. *Parc de la Sèquia. Carretera de Santpedor (tots els dies durant tot el dia). Gratuit.*

Girona

PALAFRUGELL

All the world is a stage

Dibuixos de l'artista Rodolfo Candalaria, l'artista americà que va viure a la Costa Brava i s'hi va sentir com a casa.

Biblioteca de Palafrugell. Carrer Sant Martí, 18 (de dilluns a dimecres durant tot el dia, els dijous de les 16 hores a les 20 hores i els dissabtes de les 10 hores a les 13.30 hores). Gratuit.

RIPOLL

Ripoll bressol de Catalunya

Visita guiada pel conjunt monàstic de Santa Maria de Ripoll per descobrir la història de Catalunya a l'emblemàtic monestir.

Monestir de Ripoll i Centre d'Interpretació. Plaça Abat Oliba s/n (tots els dies de les 11.30 hores a les 13 hores i de les 17.30 hores a les 19 hores). Nou euros.

FIGUERES

Teatre-Museu Dalí

Visita guiada en anglès pel Teatre-Museu Dalí. Descobreix el fantàstic artista català a la seva terra natal.

Teatre-Museu Dalí. Plaça Gala-Salvador Dalí, 5 (de les 16.15 hores a les 18.30 hores) Vint-i-cinc euros.

SI VOULEU PUBLICAR UNA ACTIVITAT EN AQUESTA PÀGINA O A L'AGENDA DIGITAL DE LA VANGUARDIA, ENTREU I CREEU-VOS UN COMpte A: WWW.LAVANGUARDIA.COM/AGENDA

► 27 Agosto, 2016

MARCEL CHAVARRÍA
Barcelona

Matthias Goerne no vol anar d'estrella. Diu que si alguna cosa l'atreu de debò de la Schubertiada de Vilabertran és que el públic hi va per la música i no pas per vanitat ni per la fama del cantant. El baríton estrella del festival de l'Empordà porta això de la fama molt a ratlla, i tot i això és cada vegada més complicat posar-lo al telèfon per a una entrevista amb certa tranquil·litat. En un vist i no vist, acaba d'aterrar a l'aeroport del Prat, atençió aquest diari en ocasió de la seva nova visita a Vilabertran, on té previst oferir dos recitals, aquest vespre (21.30 h) i dilluns, i altre cop amb Alexander Schmalz al piano. Ho vulgui o no, és l'estrella de l'estiu empordanès. Més encara des que la primavera passada va deixar atordit el públic barceloní amb aquell estratosfèric *Winterreise* (*Viatge d'hivern*) de Schubert que va cantar al Palau de la Música, perfectament fos amb les creacions visuals de William Kentridge.

Parlant de William Kentridge, ha transcendit que farà una òpera amb ell, una òpera en què l'artista assumirà la posada en escena. Pot explicar-nos aquesta aventura?

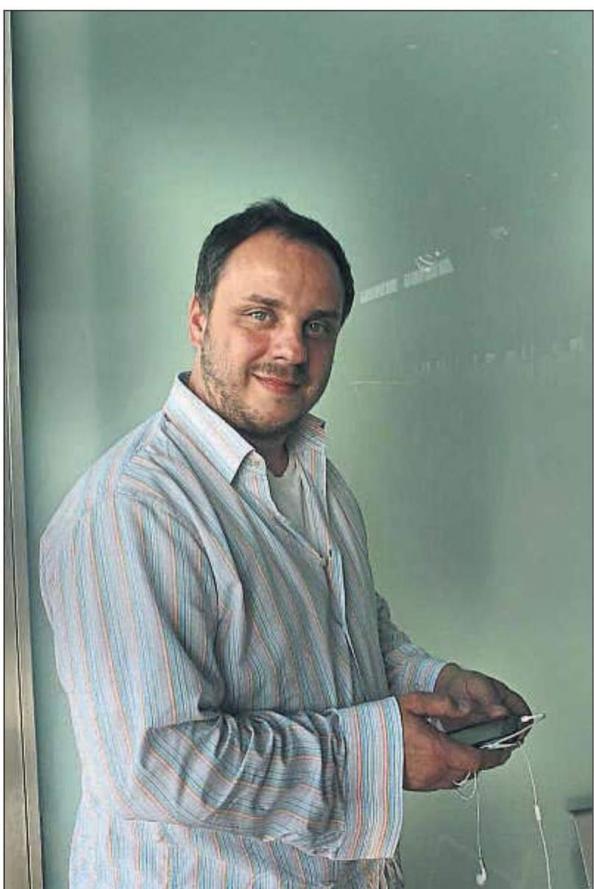
Sí, però no en puc parlar, encara, no li puc dir res.

Canviem de tema. Acaba de gravar una integral de Schubert amb Harmonia Mundi, però amb pianistes diferents. Per què diferents?

Estic molt satisfet d'aquest cedé perquè avui dia pràcticament ningú no fa aquests tipus de projectes. La qüestió dels pianistes... bé, tenim moltes classes de pianistes en el lied i em sembla que hi ha molt talent. Jo no sóc dels que creuen en aquella espècie de matrimoni entre cantant i pianista, crec més aviat en el fet artístic i que siguem musicals, la qual cosa no vol pas dir que no s'hagi de llaurar una llarga experiència junts, sinó que deixis que et permeti anar descobrint coeses, una nova entesa a l'hora d'abordar les peces. No, la veritat és que no crec en els arguments que defensen alguns cantants respecte a la intimitat i el coneixement més i millor. Al

“A Vilabertran la gent hi va per la música i no per la vanitat”

Matthias Goerne, baríton, canta a Vilabertran

Goerne en una imatge d'arxiu a l'aeroport del Prat

contrari. Però és cert que ha canviat molt la idea que tenim dels compositors, perquè les aproximacions ara es fan des de diferents perspectives i hi ha més coneixement, tenim més informació, te'n fas més propis, més propers.

El programa que cantarà avui... Déu n'hi do: és fosc, crepuscular i impressionant: Quatre cançons d'Alban Berg, L'amor del poeta de Robert Schumann, els Tres poemes de Michelangelo d'Hugo Wolf, la Suite a partir de poemes de Michelangelo de Xostakóvitx i les Quatre cançons serioses de Brahms. Un programa que, com és costum, ha dissenyat vosté i que està fent a les sales més importants. I l'ofereix així, directe en venya, sense pauses. Potser la pregunta és sobre: què preten?

Bé, és un programa que busca aquest tipus d'obres, peces a les quals sovint és difícil trobar un encaix lògic. No és el programa més alegre, és veritat, però té molt d'impacte, és fort, tothom connecta amb la música i poesia més bonica. I, de fet, quan dónes una ullada a aquest món que recreen aquestes cançons veus que és un mirall del nostre temps. Continuem fent front a les situacions més horribles, hi ha persones que patixen realitats difícils. Els textos sobre Michelangelo en què es basen Xostakóvitx i Wolf són atemporalitzats en aquest sentit. Com a mínim amb Brahms suposa introduir una mica d'esperança, la mateixa classe d'esperança de Schumann, llum al final del túnel.

El segon programa que porta és la primera vegada que es fa a Vilabertran: els lied de Beethoven. Subscriu això que el lied comença amb ell? Quin aliment li aporta cantar Beethoven?

No sé si és l'inventor, però és dels que va començar amb el lied, almenys amb un volum d'obra considerable. És una cosa seriosa la quantitat de cançons que va escriure. No diria que totes fossin bones, com sí que ho són la majoria de les de Schubert, però donen per interpretar un bon programa. Té peces mestres, sobretot musicalment, encara que el text quedí al mig. I es tractava de fer un programa que no s'hagüés fet abans a la Schubertiada.

Beethoven li revela secrets

del que després ofereix Schubert en el lied?

El que és interessant és poder de tant en tant introduir-se en aquest repertori més clàssic, perquè requereix molta concentració en cantar, no només per una qüestió d'estil. L'estil i posa en una situació: tècnicament has de ser molt net, no pots fer rubatos... El que pots fer en el romanticisme tardà, fins i tot en Schumann, és molt complex, però en Beethoven no tens aquell tipus de generositat estilística. Tot està escrit en la música: no massa rubato, no massa romàntic. I és interessant per a qui es dedica en abundància a aquell repertori romàntic. Et situa fins i tot en un color totalment diferent. Esclar que de romanticisme, com és obvi, n'hi ha en tota mena de bona música. A Bach ja

SCHUBERT I DIVERSOS PIANISTES

“No sóc dels que creuen en una espècie de matrimoni entre cantant i pianista”

EL RECITAL D'AVUI

“No cantaré el programa més alegre però té molt d'impacte, és atemporal”

EL PROGRAMA DE DILLUNS

“És interessant cantar Beethoven: no tens la generositat estilística del romanticisme”

hi havia aquell sentiment, ja es tractaven les emocions, o un se'n protegia. Les seves tenien un vincle més religiós...

Què ha après venint a cantar tots aquests anys a Vilabertran?

Vilabertran s'ha convertit al lloc que vull per a mi, aquí he descobert que aquesta és la classe de sala de concert que desitjo. El públic és curiós, educat, interessat en el que ve a sentir i sense judicis previs. És un festival sobre la música i no sobre la vanitat ni sobre com de famós és algú. És un plaer cantar aquí i m'agrada que hi hagués més llocs com aquest.●

ELS SEMÀFORS

Manel Esteller

EXPERT EN EPIGENÈTICA IDIBELL

El laboratori d'epigenètica que dirigeix Manel Esteller a l'Institut d'Investigacions Biomèdiques de Bellvitge (Idibell) ha dissenyat un test per identificar tumors d'origen desconegut que sovint no se sabia com tractar. **PÀGINA 27**

Albert Roig

ESCRITOR

Albert Roig torna amb un llibre en prosa sobre Rilke que barreja assaig, ficció, poesia i reflexions sobre les dones i els dies, el cos, el desig, què significa ser poeta. El llibre, *Gos*, apareix tant en català com en castellà. **PÀGINES 30 A 33**

Matthias Goerne

BARÍTON

El baríton alemany Matthias Goerne (49), que aquesta primavera va trencar motllos al Palau de la Música amb un *Winterreise* mà a mà amb l'artista William Kentridge, torna a brillar a la Schubertiada de Vilabertran amb un doble programa. **PÀG. 34**

Lionnel Luca

ALCALDE DE VILLENEUVE-LOUBET

El Consell d'Estat de França va decidir ahir suspindre l'ordre del municipi de Villeneuve-Loubet (Costa Blava) que prohibeix l'anomenat *burkini* a la platja. L'organisme considera que la prohibició atempta contra les llibertats. **PÀGINES 314**

Trine Skei Grande

LÍDER DEL PARTIT LIBERAL NORUEC

La diputada líder del Partit Liberal de Noruega va ser sorpresa jugat a Pokémon Go amb el telèfon mòbil durant un debat parlamentari sobre l'estrategia de defensa del país. La parlamentària per comptes de disculpar-se, es va justificar. **VIURE 9**

Torreciudad cierra su ciclo de órgano

MÚSICA ▶ Aniol Botines (OBOE) y Maite Aranzabal (órgano) ofrecen hoy el último concierto del ciclo de órgano de Torreciudad, que se incluye en el Festival Clásicos en la Frontera. La cita comienza a las 19 hora y la entrada es gratuita. Botines es miembro del Cor de Cambra del Palau de la Música de Barcelona y Aranzába, desde 2004 la organista titular de Torreciudad

► 26 Agosto, 2016

D'
ID'
ID'
I

... i acompañant el cantant Zalon al Palau de la Música

Barcelona En aquest cas van ser Kathy Sey i Yoli Sey, amb Jordi Casadesús, que van formar part del concert que va oferir aquest dimarts Zalon Thompson al Palau de la Música Catalana. El concert de l'antic vocalista de confiança de la desapareguda Amy Winehouse es va produir en col·laboració amb els The Gramophone Allstars Big Band i en el marc del San Miguel Mas i Mas Festival. Les germanes Sey, juntament amb Judit Nedderman, van fer els cors i el vigatà Jordi Casadesús hi va participar com a guitarrista dels The Gramophone Allstars.

DANIEL DOÑA ESTRENA 'HABITAT', entre tradición y vanguardia

● El último montaje del granadino se estrenará el 17 de septiembre en el Centro Cultural Paco Rabal de Madrid ● Su compañía de danza se ha convertido ya en un referente

M. Zugasti GRANADA

Tras el éxito de su anterior espectáculo, *No pausa*, con el que traspasaba las fronteras formales de la creación coreográfica y la interpretación, el bailarín y coreógrafo granadino Daniel Doña ha querido poner en orden su danza e investigar sobre sus conceptos en torno a la tradición y la vanguardia artísticas. El fruto de esta reflexión es *Habitat*, su último montaje, cuyo estreno absoluto está previsto el próximo sábado 17 de septiembre, a las 20.00 horas, en el Centro Cultural Paco Rabal de Madrid.

Sobre el escenario le acompaña

ñan el bailarín Cristian Martín y los músicos Alfredo Valero y David Vázquez, quienes junto a Héctor González son los creadores de la composición musical original de esta obra.

El artista confiesa que en su quehacer creativo cotidiano necesita construir un lugar en el que depositar sus huellas, rasgos, señales y vestigios, "necesito crear un entorno que plantee nuevas formas de convivencia, un cruce de lenguajes entre diferentes expresiones artísticas que respondan a los criterios de la diversidad, la singularidad y la pluralidad. En definitiva, un paisaje donde proponer nuevas

estructuras, donde poner orden mi danza y profundizar sobre los límites de mi discurso coreográfico". El nuevo territorio que ha surgido de estas reflexiones es este *Habitat*.

Daniel Doña es uno de los máximos exponentes de la danza española actual, capaz de aunar en sus trabajos la esencia artística de diversos lenguajes y de moverse con absoluta naturalidad entre una danza española renovadora, el flamenco y la expresión más contemporánea, esquivando cualquier límite disciplinario.

Con el Premio HEBE de Honor 2016 y el MAX de las Artes Escénicas de 2009, Daniel Doña Compañía de Danza se ha convertido en uno de los referentes más renovadores de la escena nacional e internacional, con espectáculos que combinan la tradición con las nuevas tendencias de la danza española y el flamenco. El bailarín andaluz ha bebido de distintas fuentes y ha forjado, a partir de esa multiplicidad de influencias, una

1. Imagen del espectáculo 'Habitat' que se estrenará el próximo 17 de septiembre en Madrid 2. Daniel Doña, bailarín y coreógrafo granadino.

personalidad artística expresa da a través de la claridad en el movimiento y una técnica segura, llena de sobriedad, de musicalidad y de calidad.

Con la columna vertebral en

el flamenco y la danza española, pero sin renunciar a la fascinación por las notas contemporáneas, sus coreografías, como *Habitat*, acostumbran a explorar los terrenos más diversos, siempre con equilibrio, conocimiento, con decisión y sin complejos ni miedos a lo desconocido.

Nacido en Granada en 1977, Daniel Doña es punta de lanza de una generación de bailarines y bailaores que trata de encontrar su propia voz coreográfica e interpretativa a partir del flamenco, la danza española y el aprendizaje de otras disciplinas artísticas. Es titulado por el Conservatorio Superior de Danza de Madrid en la especialidad de coreografía y técnicas de interpretación de la danza española.

Ha formado parte del Ballet Nacional de España y destacado como bailarín solista de las compañías más relevantes del país como la de Antonio Márquez, Rafaela Carrasco, Teresa Nieto en Compañía y Rojas y Rodríguez, entre otras. Habitual de los escenarios y carteles desde 2002, ha desarrollado su carrera como intérprete en escenarios como Ópera de París, Teatro Clásico de Mérida, Palau de la Música de Barcelona, Ópera House de Sidney, Teatro Mellá de la Habana y Palacio de Congresos de Madrid.

Como director y coreógrafo sus trabajos han sido programados en certámenes excelsos como Dansa Valencia, Festival de Jerez, Festival de Otoño de Madrid, Festival Internacional Madrid en Danza, Dansat 2007, Festival Tanzaus, Dusseldorf-Alemania, Festival Iberoamericano de Bogotá, Bienal de Flamenco de Sevilla, Festival Internacional de Danza Contemporánea de Canarias, o Festival Lekuz Leku.

Está al frente de su propia agrupación, Daniel Doña Compañía de Danza Española, desde 2004, y además de *Habitat*, entre sus propuestas destacan Estación seca de 2004, *Haz conmigo lo que quieras* de 2008, *A pie de 2013*, *A pie de calle* y *Black Box* de 2014 y *No Pausa* del pasado año. En 2009 recibió el Premio Max a la Mejor Coreografía por *De Cabeza*.

► 26 Agosto, 2016

El concierto en la gruta de Sanlúcar. F. E.

Manolo Sanlúcar pondrá punto y seguido a su adiós en la Cueva de Nerja

► El maestro de la guitarra regresa a los escenarios el 1 de septiembre, tres años después de su despedida en la gruta nerjeña

Fran Extremera
MÁLAGA

@extremerafran

■ Tres años y un mes. No se trata de una condena, sino del descanso que se ha impuesto a sí mismo el maestro de la guitarra Manolo Sanlúcar. El próximo 1 de septiembre volverá a los escenarios españoles, como punto y seguido a aquella despedida que supuso el broche de oro, el 27 de julio de 2013, al LIV Festival de Música y Danza de la Cueva de Nerja.

Sanlúcar no lo había anunciado más que a su círculo más cercano. En el propio recinto subterráneo del municipio nerjeño, el artista manifestó su adiós, su punto y aparte, a una trayectoria en directo catalogada de extraordinaria e incomparable por críticos de todo el planeta. Su despedida también fue única. Lo hizo con la interpretación sinfónica de *Medea*, la obra que en 1987 compuso para el Ballet Nacional de España, arropado por la Orquesta Sinfónica Provincial de Málaga y bajo la batuta del director italiano Carlo

Palleschi. Vivir aquellos momentos fue un auténtico privilegio para varios centenares de seguidores de Sanlúcar. Manuel Muñoz Alcón, el insigne hijo de la localidad de Sanlúcar de Barrameda, cumplirá el próximo 21 de noviembre 71 años. Su carrera profesional incluye actuaciones en medio centenar de países de los cinco continentes. Ahora sumará una más, la primera en tres años, para clausurar el jueves 1 de septiembre el 14 Festival Mas i Mas, en el Palau de la Música Catalana (Barcelona).

►26 Agosto, 2016

La façana del Restaurant Can Cortada. FOTO: FLAMINIA PELAZZI

i també

EL BORN DE NIT

Itineraris per conèixer la ciutat
 El Born CCM organitza fins a final de mes diverses visites nocturnes al jaciment arqueològic i una visita geolocalitzada al barri de la Ribera. Entre aquestes destaca l'itinerari *Per la porta del darrere: joc, prostitució i negoci a la Barcelona del 1700*, que ens convida a descobrir els comerciants i artesans de l'època i conèixer una ciutat de jocs, gresca i festa on també sovintejaven els conflictes entre veïns.

EL BORN CENTRE DE CULTURA I

MEMÒRIA. FINS AL 31/8. DE 21 A 22H. • elbornculturaimemoria.barcelona.cat

MÚSICA DELS SEIXANTA

Arriba el Gambeat Weekend

Els sons sixties ompliran Barcelona a partir de dijous vinent amb motiu de la cinquena edició del Gambeat Weekend. La sala Upload i la sala Marula són alguns dels escenaris de deu destacades bandes nacionals i internacionals. The Morlocks, Bronco Bullfrog, The Kik i el combo format per la cantant Sister Cookie i Los Mambo Jambo són algunes de les propostes estrella d'un festival que també comptarà amb 11 dels DJs més reputats de l'escena actual, com Marco Traxel i Jello Biafra.

GAMBEAT WEEKEND. DIVERSOS ESPAIS. DE L'1 AL 3 DE SETEMBRE.
 PREU: ABONAMENT 45 EUROS.

• Gambeatweekend.com

PIANISTA AMB TÈCNICA

Martina Filjak tanca l'Estiu al Palau

La pianista croata Martina Filjak és l'encarregada de concloure el cicle Estiu al Palau. La passió poètica i el control tècnic de l'instrument de Filjak, guanyadora del Concurs Internacional de Música Maria Canals, l'han fet coneguda a tot el món. El pròxim dilluns interpretarà les *Variacions en fa menor* i la *Sonata en sol menor* de Franz Joseph Haydn i el *Preludi i fuga en la menor* de Johann Sebastian Bach. La segona part del concert estarà dedicada a Franz Liszt, amb *Reminiscències de Lucia di Lammermoor* i *Marxa per al sultà Abdul Medjid-Khan*.

ESTIU AL PALAU 2016. PALAU DE LA MÚSICA CATALANA. SALA DE CONCERTS. 29 D'AGOST A LES 21H.
 PREU: 20 EUROS. • Palaumusica.cat

recomanem

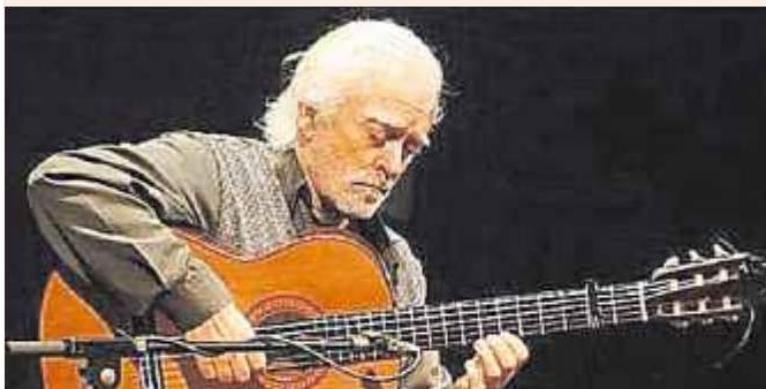
COMIAT AMB UN RETORN

Flamenc

El Mas i Mas Festival acomiada la seva edició del 2016 amb el gran mestre de la guitarra flamenca Manolo Sanlúcar com a principal protagonista. Considerat, juntament amb Paco de Lucía, el gran renovador de la guitarra flamenca, tres anys enrere Sanlúcar, figura que ha estat una influència fonamental en deixebles del prestigi de Vicente Amigo, va anunciar la seva retirada dels escenaris. Amb forces i energies renovades, el músic andalús ha decidit

reprendre la seva trajectòria artística aquest 2016. Retorn a l'activitat que té un dels moments culminants en el concert de dijous al Palau de la Música Catalana, en què Sanlúcar oferirà un repàs dels temes més representatius de la seva obra. L'actuació posarà el punt final al Mas i Mas. MANOLO SALÚCAR. MAS I MAS FESTIVAL. PALAU DE LA MÚSICA CATALANA. PALAU DE LA MÚSICA, 4-6. TEL.: 932 957 500. DIJOUS 1, A LES 21H. PREU: 52€ PREU ÚNIC.

■ **2X1 A TAQUILLES I 25% DTE. A TRAVÉS DEL WEB**
● Proticketing.com/jamboree

Manolo Sanlúcar protagonitza el concert de clausura del Mas i Mas 2016.

El “Stabat Mater”, de Pergolesi, recalca en la Seu d’Ègara

► El ciclo “Sons del temps” propone este espectáculo hoy en la iglesia de Sant Pere

Pamela Navarrete

El ciclo de conciertos “Sons del temps” regresa hoy puntual a su cita con una nueva actuación, esta vez programada en la iglesia de Sant Pere de la Seu d’Ègara (a las 8.30 de la tarde, por el precio de 5 euros). La obra que podrán escuchar los asistentes a la cita será el “Stabat Mater”, de Pergolesi, y sus protagonistas la soprano Indira Ferrer y la mezzosoprano Hortensia Larrabeiti, junto con el Quintet Havel. Esta última formación está integrada por Stanislav Stepanek (violín I), Andrea Ceruti (violín II), Ferran Solo (viola), Sandrin Robilliard (violoncelo) y Sergi Gubert (contrabajo).

La partitura escogida se presenta como una “obra de gran belleza musical” que se inicia con la “Stabat Mater dolorosa” (“estaba la madre sufriendo”), durante la crucifixión de su hijo.

“Stabat Mater” es, en origen, un himno del Aleluya gregoriano atribuido al papa Inocencio III y al franciscano Jacopone da Todi. Su origen se remonta al siglo XIII. “Como plegaria medita sobre el sufrimiento de María, la madre de Je-

La Soprano Indira Ferrer. RICARD ALONSO

sús, durante la crucifixión de su hijo”, se explica. Con el paso del tiempo se ha convertido en una de las composiciones literarias a la que más se le ha puesto música; “cerca de doscientos compositores

diferentes, de distintas épocas, géneros, estilos y visión musical” se han visto seducidos por la belleza de la pieza. Las versiones más interpretadas son las de Giovanni Battista Pergolesi, que hoy se oirá

en el “Sons del temps”, y Gioachino Rossini.

La pieza la defenderá Indira Ferrer, la primera de las solistas, intérprete en el pasado de diferentes misas de Mozart, Schubert y Per-

golesi. La artista, que ha residido en Terrassa, está particularmente especializada en lied cubano, y a lo largo de su trayectoria ha interpretado papeles principales en el Palau de la Música, el Liceu o el König Albert Theatre.

Su compañera en los quehaceres solistas, la mezzosoprano Hortensia Larrabeiti, forma parte del coro del Liceu. En sus trabajos como solista destaca la “Petite Messe Solennelle”, de Rossini. También ha interpretado diferentes misas de Mozart e importantes papeles solistas en el Festival de Peralada o el Liceu, entre otros.

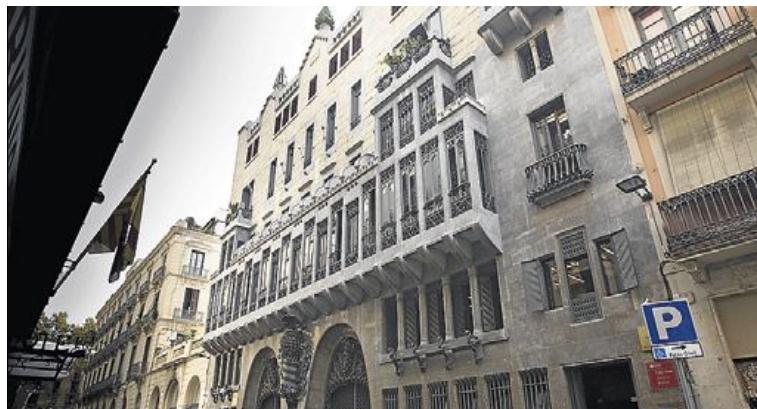
OSV Y LICEU

Por su parte, el quinteto Havel ha tocado en emblemáticas poblaciones como Praga o Salzburgo, y además sus miembros forman parte de destacadas orquestas como la Simfònica del Vallès o la del Liceu.

La propia Indira Ferrer ha hablado de la pieza que hoy interpretan en su propio blog, sin ocultar su entusiasmo: “No sé demasiado cómo transmitir lo que siento cuando escucho esta música que me parece tan inspirada y que, incluso, tiene un punto de metafísica.”

Añade la artista que “es sólo mi opinión, simplemente lo que me llega pero pienso que a mucha gente le pasa lo mismo. Es espiritual y viva, muy viva a la vez, y también es muy ‘de verdad.’ Asimismo la soprano recalca que “Pergolesi, durante toda la partitura, sabe darle el punto justo de trascendencia”, describe. ▶

► 25 Agosto, 2016

EL REPORTERO
1975
de **Michelangelo Antonioni**

Estrenada el 1975 i protagonitzada per Jack Nicholson i Maria Schneider, explica la història d'un periodista que investiga les polítiques internacionals que faciliten la implantació de règims dictatorials en països africans. Encara que es va rodar en diverses ciutats, és

a Barcelona on es desenvolupa un moment clau: quan Nicholson i Schneider es coneixen i decideixen abandonar junts la ciutat. Succeeix al Palau Güell (foto), al carrer Nou de la Rambla, en concret al seu saló de set pisos d'alçada.

DANNY CAMINAL

EL PERFUM
2006
de **Tom Tykwer**

Basada en la novel·la homònima de Patrick Süskind, explica la història d'un assassinat en sèrie que percep el món a través de l'olfacte. Malgrat que el llibre està ambientat a la França del segle XVII, Barcelona (així com altres ciutats de Catalunya) va ser l'escenari elegit

per rodar-hi part de la pel·lícula. Així, Jean-Baptiste Grenouille (el protagonista) es perd pels carrerons del Barri Gòtic, el laberint d'Horta o la plaça de Sant Felip Neri, on executa un assassinat. A la foto, rodatge al carrer de Ferran.

BIUTIFUL
2010
de **Alejandro González Iñárritu**

Està ambientada a Barcelona, Santa Coloma i Badalona. El film explica la història d'Uxbal (Javier Bardem, a la foto), que descobreix que pateix un càncer terminal però que, abans de morir, fa tot el possible per deixar encarrilada la vida dels seus dos fills

petits. 'Biutiful' reflecteix l'explotació dels immigrants o la violència d'una policia corrupta. El cementiri de Sants, la platja de Barcelona o el carrer de Roig, al Raval, són escenaris elegits per reflectir el costat inhumà de la ciutat.

TODO SOBRE MIMADRE

1999
de **Pedro Almodóvar**

Guanyadora de diversos Goya i un Oscar a la millor pel·lícula estrangera el 1999, narra la història de Manuela (Cecilia Roth, direta al fotograma), el fill de la qual mor atropellat a Madrid. Manuela inicia un viatge a Barcelona per comunicar la tragèdia al pare del

jove, un transsexual anomenat Lola (Toni Cantó). Diversos escenaris de la capital van apareixer: l'estàtua de Colom, la Sagrada Família, el Palau de la Música, la Casa del Gremi de Velers, el carrer de les Caputxines, el cementiri de Montjuïc o les Cases Ramos.

Barcelona és Holly

La capital ha sigut escenari de nombrosos films, que han destacat la seva arquitectura

|| BEATRIZ PÉREZ
BARCELONA

Són moltes les pel·lícules que s'han rodat a Barcelona. L'arquitectura de la capital catalana (amb el modernisme en general i Gaudí en particular al capdavant) no deixa indiferents cineastes de tot el món, que han escollit la ciutat per rodar-hi. Considerada per alguns un anuncis turístic, Vicky Cristi-

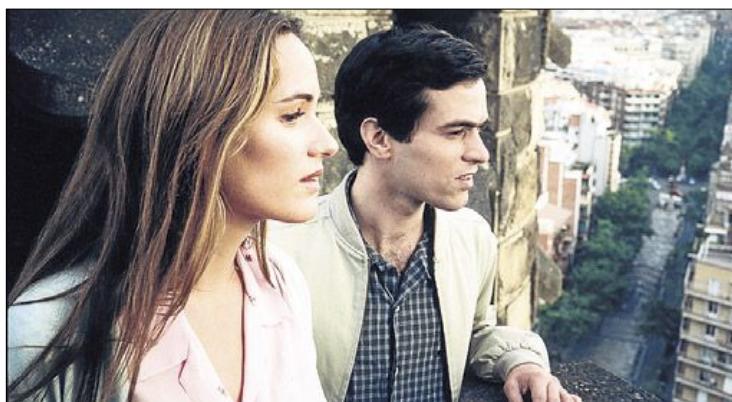
MENTRE DORMS
2011
de **Jaume Balagueró**

César (Luis Tosar) és el porter d'un edifici que adora la seva feina perquè li permet conèixer a fons el veïnat. Capaç de causar dolor sense aixecar sospita, s'obsessiona amb la veïna del 5è B i farà el que pugui per aconseguir el seu objectiu. La façana de l'immoble

on el sinistre porter traça els seus plans és la del número 185 del carrer de Provença (foto), si bé els interiors es van rodar a Terrassa. La pel·lícula es va concebre per ambientar-se a Nova York, però Balagueró es va decantar per Barcelona.

► 25 Agosto, 2016

UNA CASA DE BOJOS
2002
de Cédric Klapisch

'Una casa de bojos' (el seu títol original és 'L'auberge espagnole') recorre les peripècies de Xavier, un jove francès que arriba a Barcelona per estudiar el seu últim any de carrera gràcies a una beca Erasmus. El jove s'instala en un pis amb estudiants d'altres països i,

durant un any, aprèn molt més que una llengua. El film (en la imatge un fotograma des de la Sagrada Família) fa un fidel recorregut per la capital: plaça de Catalunya, Macba, Rambla, plaça Reial, parc Güell, Barceloneta i Sagrada Família.

EL MAQUINISTA
2004
de Brad Anderson

Fa un any que Trevor Reznik (Christian Bale) pateix un greu problema d'insomni que li provoca terribles al·lucinacions i, encara que ho ha oblidat, a poc a poc va recordant el fosc secret que guarda al seu interior. 'El maquinista' és un inquietant

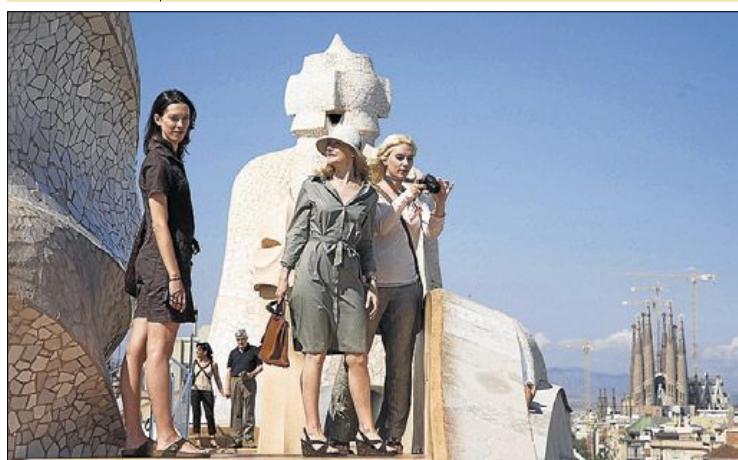
'thriller' psicològic rodat el 2004 a Barcelona i als seus voltants (Sant Cosme, el Prat, Sabadell, Terrassa), encara que està ambientat a Califòrnia. Una de les seves millors escenes té lloc al parc del Tibidabo (foto).

wood

na Barcelona, porta a l'extrem la transformació de la metròpolis en un personatge més del film.

Al marge d'adaptacions de novel·les que succeeixen a Barcelona, de joies en què sobreviu una ciutat despareguda com Los Tarantos i de curiositats trash com El castillo de Fu manchú, ubicat ni més ni menys que al parc Güell en la cinta dirigida per Jesús Franco i protagonitzada per

Christopher Lee, l'urbs ha demostrat la seva fotogènia en nombroses produccions. Fins i tot el Barri Gòtic, que de gòtic genuí en té més aviat poc, va quedar prou arreglat com a escenari medieval a *El perfume*. Com passa amb la postal que va dirigir el prolífic Woody Allen, no podia faltar en aquesta selecció de poderoses produccions que tenen Barcelona com a escenari. ■

VICKY CRISTINA BARCELONA
2008
de Woody Allen

Filmada el 2008, 'Vicky Cristina Barcelona' se suma a la filmografia d'un Woody Allen que ja havia retratat ciutats com París i Nova York. Dues nord-americanes que visiten Barcelona coneixen una parella (Javier Bardem i Penélope

Cruz) gens convencional. El modernista parc Güell o la Pedrera (foto) són alguns dels escenaris elegits per retratar l'estil de vida mediterrani que impregna el film, però també les terrasses de la plaça dels Àngels.

ELS ÚLTIMS DIES
2013
d'Alex Pastor i David Pastor

Una misteriosa malaltia s'estén per tot el planeta i la població, que entra en pànic, es nega a sortir al carrer. Enmig d'aquesta apocalipsi, Marc emprèn una difícil missió: buscar a la seva nòvia, Julia. 'Els últims dies' (2013) està ambientada completament

en una Barcelona arrasada: flames per sobre de l'Arc de Triomf, la Via Laietana totalment deserta, gossos corrent entre cotxes abandonats pel carrer de Balmes i una torre Agbar que es manté dreta malgrat el caos.

CAZA AL ASESINO
2015
de Pierre Morel

Protagonitzada per Sean Penn, 'Caza al asesino' narra les aventures d'un espia que ha de fugir dels seus antics companyys, que el volen veure mort. El final, una de les seves escenes més conegudes, és a la plaça de toros Monumental (foto), on arriba el

protagonista després de fugir dels seus enemics per tota la ciutat. En realitat, els plans generals es van gravar en una corrida real a Las Ventas de Madrid i un error de producció va fer que les banderes de la plaça siguin les d'aquesta comunitat.

L'agenda

BARCELONA**20.00/22.00 CONCERT**

'La màgia de la veu' & Jazz Ensemble. Seguint l'estela de *La màgia de la veu*, Joan Chamorro presenta a Jamboree un nou episodi amb veus com Andrea Moris.

Un cant a la fantasia**BARCELONA****21.00 CONCERT**

Carmen Porcar. La cantant barcelonina interpreta temes de blues, soul, jazz i bossa nova al terrat de la casa Batlló.

**BARCELONA
22.00 CINEMA**

Les gandules del CCCB projecten la fantasia txeca *Valerie y su semana de las maravillas*.

Una 'bailaora' llegendària**BARCELONA****21.00 FLAMENC**

Carmen, Carmen, Carmen és un homenatge a Carmen Amaya, al Palau de la Música.

BARCELONA**21.00 CONCERT**

A Contra Blues. El grup ofereix un concert a les Nits de blues que cada dijous d'estiu estan tenint lloc al recinte del Poble Espanyol.

BARCELONA**21.00 VISITES**

Born de Nit. Els dijous hi ha tres visites nocturnes que fan viatjar al 1700 en l'hora més màgica del jaciment del Born. Al Born Centre Cultural.

CRÍTICA DE SOUL

La mestressa

Zalon & The Gramophone All Stars Big Band

Lloc i data: Palau de la Música Catalana (23/VIII/2016)

DONAT PUTX

El passat 23 de juliol es van complir cinc anys de la mort d'Amy Winehouse, que a aquesta hora deu estar passant-s'ho d'allò més bé al Parnàs amb en Jimi, la Janis, en Kurt i altres il·lustres membres del Club dels 27. Malgrat la brevetat de la seva obra,

l'artista jueva va deixar una gran empremta al món de la música popular, gràcies a la seva extraordinària veu. És just, doncs, recordar-la amb honors, com va fer el Festival Mas i Mas programant la sessió protagonitzada pel vocalista britànic Zalon Thompson i la Gramophone All Stars Big Band, formació catalana que al seu pas pel Palau es va presentar amb una formació una mica més reduïda del que és habitual (11 components, i no pas els 17 de costum).

Va obrir la nit la Gramophone, amb la sempre competent

Judit Neddermann assumint la primera veu, caldejant l'ambient amb temes com ara *You know I'm no good* o *Love is a losing game*. Tot seguit es va unir a la festa Zalon, alt i elegant, que va destapar la seva compareixença amb un vitaminat popurrí i després va exhibir un màgic falset enfilant el *Lets get it on*, de Marvin Gaye.

Excorista d'Amy Winehouse, Zalon va recordar amb emoció la seva amiga mitjançant un tema propi, *You let me breathe*, i va culminar la nit amb una trepidant successió de temes com ara *Rehab*, *Hey little rich girl* i, ja al bis, *Valerie*. Homenatge d'un consumat *showman* que va recordar la mestressa de la millor manera possible: amb alegria. ●

► 25 Agosto, 2016

ÀLEX GARCIA

Robert Smith en el gloriós concert ofert per The Cure al Primavera Sound del 2012

The Cure, però també la vuitena reencarnació de King Crimson

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

combinarà amb rareses de la seva discografia i algun tall inèdit.

Vells coneguts de l'afició barcelonina també són els Pixies, la vigorosa formació encapçalada per Black Francis, que també s'ha pogut veure i gaudir en algun Primavera Sound molt recent. Quan aparegueren a l'escenari del Sant Jordi Club el 20 de novembre, el motiu de la seva gira europea ja haurà sortit al mercat, a finals de setembre, un àlbum titulat *Head carrier*, en què ha entrat aire fresc i que els pot acostar a nous auditòris.

Però més llegendaria, si més no en termes de calendari, és King Crimson, una banda de formació molt canviant i de transformacions nominals no exemptes de polèmica. La banda que ocuparà l'amplíssim escenari de l'auditori del Fòrum també durant dues nits consecutives (24 i 25 de novembre) continua liderada pel guitarrista i compositor Robert Fripp; és a dir, ho continua estant des que ell la va fundar a finals dels seixanta i la va convertir des del primer moment en referent del rock progressiu. Absents dels escenaris espanyols des de l'any 2000, des de llavors fins a l'actualitat no queda ningú a la formació excepte ell mateix, ja que de fet es tracta de la seva vuitena reencarnació, en què destaca la presència de tres bateries.

Els festivals de Jazz i del Mil·lenni ja s'hauran posat en marxa els dos pròxims mesos. Del segon se'n sap poca cosa, però mentre els Ocean Colour Scene són uns homes madurs

sempre interessants (1 de desembre a l'Apolo), el cantant britànic Michael Kiwanuka és un dels noms del moment i vindrà a presentar el seu recent disc *Love & hate*.

Del Festival de Jazz l'oferta és àmplia i generosa en punts d'interès, però així d'entrada hi ha dues referències que semblen inquestionables: la tornada del màgic duo format per Michel Camilo i Tomatito, que vindran a

ran alguns noms, començant pel quartet invencible que formen Víctor Manuel, Ana Belén, Miguel Ríos i Joan Manuel Serrat, que després de recórrer el circuit estival es presentaran al Palau Sant Jordi amb l'espectacle *El gusto es nuestro* (13 d'octubre). En un marc idèntic tornaran els Estopa dos dies més tard, per acomiadar la gitara de *Rumba a lo desconocido*, que ja van presentar aquí el novembre de

Els Pixies també van actuar al Primavera Sound fa dues edicions

ÀLEX GARCIA

estreñar al Palau de la Música el seu nou disc, d'aparició imminent, *Spain forever*, amb què tanquen la seva glorirosa trilogia (18 de novembre). I l'altre nom propi inquestionable és el de Michel Legrand, el músic i pianista francès que ha passat als annals musicals per l'autoria de bandes sonores de pel·lícules com ara *La vie en rose*, *Bajo el cielo de París* o *Yentl*.

De l'escena nacional i local no falta-

l'any passat.

Entre la resta de l'oferta hi ha una altra cita ineludible en la vetllada que anuncia emocions intenses. Parlem de la que oferirà el cantant anglès Benjamin Clementine al Palau de la Música (22 de novembre), en què presentarà les composicions de l'àlbum *At least for now*, uns temes cantats amb una veu que no només commou, sinó que ja titllen de magistral. ●

EN PRIMER PLANO

MARTÍN JOSÉ GARCÍA

PTE. CONSEJO DE HERMANDADES

▲ **Museo.** Los antiguos Talleres Velasco iban a acoger el Museo Cofrade, un proyecto que parece haber caído en el olvido, tras el cambio de gobierno municipal. El presidente del Consejo de Hermandades asegura que ha planteado en más de una ocasión al Ayuntamiento retomar esta iniciativa ya que necesitan un lugar para conservar el rico patrimonio de las hermandades gaditanas.

DAVID DE LA ENCINA

ALCALDE DE EL PUERTO

▲ **Consulta.** El alcalde de El Puerto ha decidido preguntar a los ciudadanos a quién deben dedicar la próxima Feria de Primavera y Fiesta del Vino Fino. En este sentido, desde el Ayuntamiento explican que las propuestas deben ligarse a la provincia ya que el objetivo es estrechar lazos de unión y vínculos culturales.

MANOLO SANLÚCAR

GUITARRISTA

▲ **Regreso.** El guitarrista Manolo Sanlúcar volverá a tocar en público tres años después de su retirada. Será con motivo de la clausura del XIV Festival Mas i Mas en el Palau de la Música Catalana, el próximo día 14 de septiembre. Allí presentará en primicia nuevos temas que formarán parte de su próximo trabajo 'La voz del color'.

KHALIFA SANKARÉ

JUGADOR DEL CÁDIZ

▲ **Experiencia.** El central senegalés se ha comprometido por una temporada con opción a otra con el Cádiz, tras desarrollar su carrera futbolística en el US Boulogne francés, para jugar más tarde en el Zulte Waregem, KV Oostende y RAEC Mons belgas, en el Olympiakos Volou, Aris de Salónica y las últimas cuatro campañas en el Asteras Tripolis griegos.

► 25 Agosto, 2016

Manolo Sanlúcar confirma que vuelve a los escenarios tres años después de la retirada

El guitarrista reaparecerá dentro de una semana en la clausura del XIV Festival Mas i Mas en el Palau de la Música Catalana

LA VOZ

CÁDIZ. Hace mes y medio confesó que le estaban tentando para su vuelta. Y ayer se confirmó que el guitarrista Manolo Sanlúcar, natural de Sanlúcar de Barrameda, volverá a los escenarios tras tres años de retirada. Lo hará el primero de septiembre para clausurar el 14 Festival Mas i Mas en el Palau de la Música Catalana. Así lo anunció ayer la entidad en un comunicado.

Sanlúcar repasará su discografía y presentará en primicia nuevos temas que formarán parte de su próximo trabajo, 'La voz del color', en un concierto que tendrá lugar el 1 de septiembre, en el que actuará acompañado de Carmen Molina al cante, David Carmona a la guitarra y Agustín Diassera a la percusión.

Entre su obra se encuentran algunas de las piezas más importantes de la guitarra flamenca como 'Tauromaquia', 'Mundo y formas de la Guitarra Flamenca', 'Medea' y 'Locura de Brisa y Trino'. En este retiro de tres años, el guitarrista sanluqueño ha aprovechado para dedicarse en exclusiva a desa-

Manolo Sanlúcar es Hijo Predilecto de la provincia. :: VÍCTOR LÓPEZ

rrollar y finalizar su obra didáctica en torno a la guitarra flamenca. La última vez que actuó fue en julio de 2013 en el Festival Internacional de Música y Danza de la Cueva de Nerja (Málaga) junto a la Orquesta Sinfónica Provincial de Málaga. A principios de este verano ya anunció que su vuelta a los escenarios estaría cerca. De he-

cho, recalcó, cuando lo dejó tres años atrás en Nerja, «nunca dije que fuera para siempre».

Manuel Muñoz Alcón, conocido como Manolo Sanlúcar, ha recibido este año dos importantes reconocimientos. Le fue otorgada la Medalla de Oro al Mérito en las Bellas Artes en 2015 y ha sido nombrado Hijo Predilecto de la provin-

cia de Cádiz como reconocimiento a su trayectoria como «guitarrista de prestigio que traspasa fronteras, como constata su impresionante obra concertística y sinfónica, que le ha llevado a estar presente en escenarios de todo el mundo».

En estos años alejado de los escenarios, el sanluqueño se ha volcado en la realización de un audiovisual sobre la trayectoria de la música flamenca, sus contenidos, cómo se crea y en qué se fundamenta el arte flamenco.

«Llevamos diez años preparando este audiovisual, que tiene seis horas de duración y esperamos que se estrene entre septiembre y diciembre de 2016», ha explicado el artista.

39. El Jardí Botànic Marimurtra

Més de 4.000 espècies d'arreu del món conviuen en aquest magnífic jardí creat per l'alemany Carl Faust a Blanes, a la vora del mar

Aquella intensa olor d'eucaliptus...

DANIEL ROMANÍ
BLANES

Les olors, com la música, ens transporten a l'instant als llocs on les hem sentit –especialment si n'hem gaudit–, encara que faci un munt d'anys. Cada vegada que sento la intensa olor d'eucaliptus em ve al cap el Jardí Botànic Marimurtra, que vaig visitar quan era petit.

Avui torno a aquests jardins de Blanes. Condueixo cap al castell de Sant Joan i la cala Sant Francesc, per un carrer que puja serpentejant. Vaig a poc a poc: davant meu se m'hi ha col·locat un trenet, que va ple com un ou. A l'estiu tot va més bradiarítmic; impossible modificar-ne el tempo! El trenet s'atura davant del jardí botànic i es buida quasi del tot. “Ara tindré ua per entra-hi”, penso, però el grup s'esfuma de seguidà dins del jardí. He captat algunes paraules dels que en sortien, d'idiomes molt diversos. Esclar, dels 100.000 visitants a l'any que té aquest jardí botànic, pràcticament la meitat són de fora;

una dada indicativa: hi ha més visitants britànics que espanyols (sense comptar els catalans).

Em rep el gerent de la fundació que gestiona el jardi. Té nom d'exminstre, però no li cal ningú que li prepari el discurs perquè s'explica molt bé (després sabré que és llicenciat en filosofia). Inicem la passejada pel jardí, situat en un pendent a la vora del mar, entre dues cales, Cala Bona i Sa Forcanera. De cop Josep Borrell s'atura per fer unes fotos. “Tinc poques ocasions de sortir del despatx; sempre que ho faig hoaprofito per fer fotos”, em comenta just quan passem pel costat d'una carpa on es fan casaments i altres esdeveniments. Aquest és un museu privat i cal que quadri els números.

“Quantes espècies hi ha?” “El jardí té més de 4.000 espècies d'arreu del món, de les quals unes 150 estan en perill d'extinció ja han desaparegut del seu hàbitat original. Però el nombre exacte no el sabem; ara estem inventariant; hi ha híbrids, que no sabem si existeixen en altres llocs del món”, em diu el Josep mentre passem pel costat d'uns bambús ge-

gants de la Xina. “Alguns fan més de deu metres. A la Xina fan bastides d'edificis amb aquests bambús; allà n'hi ha que arriben a fer 20 metres d'alçada!”, em comenta. “Mira, aquest bambú ha arrelat uns quants metres més lluny!” No és l'únic cas: veurem més plantes que han “marxat del grup” i n'han buscat un altre. Com fem tot sovint els humans, per whatsapp o altres formes no menys silencioses.

Un espai no ornamental

Passem pel costat d'unes plantes molt moixes. “No les traiem, les deixem així; aquest no és un jardí ornamental, tot i que ens agrada tenir-lo ben cuidat”, fa el Josep abans que jo digui res. “Tenim les plantes en tot el seu cicle, quan neixen, creixen i moren”. “Són ortigues, aixó?” “Sí, sí, en tenim moltes perquè curen altres plantes”.

“Qui va crear aquest jardí?”, li pregunto quan som al costat d'un hort, la novetat d'aquest any. Em respon amb una pregunta: “No has sentit parlar de Carl Faust?” Me'n fa cinc centíms, però qui en sap un niu és Eduard

LES CLAUS

■ El Jardí Botànic de Blanes té més de 4.000 espècies d'arreu del món, 150 de les quals estan en perill d'extinció i ja han desaparegut del seu hàbitat original.

■ L'alemany Carl Faust va ser enviat a la sucursal que l'empresa Körting, dedicada al món de la maquinària industrial, tenia a Barcelona. Quan es va jubilar, als 50 anys, va adquirir uns terrenys de Blanes, de vinyes verdes vora el mar, per fer realitat el somni de la seva vida: un jardí botànic.

FOTOS: DAVID BORRAT

Dels 100.000 visitants que té el Jardí Botànic Marimurtra, la meitat són de fora de Catalunya.

I DEMÀ:
El monestir de Sant Feliu de Guíxols

AMB LA COL·LABORACIÓ DE Generalitat de Catalunya

Puigventós, que n'està preparant la biografia. Precisament l'Eduard li acaba de fer arribar un esborrany, ja força avançat, que em reenvia, i puc llegir des del mòbil: "Faust volia crear una república epicúria per als bisòlegs. Un jardí per als científics del nord d'Europa que, per qüestions geogràfiques, no tenien l'oportunitat d'experimentar en un clima més temperat, i amb prou hores de sol, com el de Catalunya". Així ho descriu Faust en una carta que va enviar el 1938 a Josep Cuatrecasas, aleshores responsable del Jardí Botànic de Madrid. "En aquesta carta descriu aquest espai com un lloc de trobada entre savis i joves estudiants, lluny dels maldecaps de la vida quotidiana i del soroll i el frenesi de les ciutats, un petit paraís d'inspiració hel·lènica". La família havia imposat a Faust que es dedicués al comerç, tot i que ell tenia una passió: la botànica. Carl Faust havia sigut enviat a la sucursal que l'empresa Körting, dedicada al món de la maquinària industrial, tenia a Barcelona. Després va muntar, amb un company, Guillermo Kammann, el seu propi negoci, Faust y Kammann,

que avui encara funciona. L'any 1924, amb 50 anys, Faust va decidir jubilar-se i abocar-se completament al disseny, la construcció, la plantació i el manteniment del jardí.

"Mi-te'l! Els eucaliptus!" Me'n imaginava molt més grans! Ai, els records... Els he vist al mateix temps que n'he sentit l'olor. Em vénen ganes d'abraçar-los. 'L'eucaliptus ve d'Austràlia, on hi ha clima mediterrani, per això aquí s'han aclimatat tan bé'. Aquest jardí té sobreto de plantes de clima mediterrani (de Califòrnia, Xile, Austràlia...) però també d'altres climes, com el subtropical humit i sec, o el temperat.

Fa estona que vull fer una pregunta al Josep... "Què vol dir *murtra*?" "És una planta medicinal, i verinosa en determinades dosis. Aquí n'hi ha cabassos, de diferents espècies". I ens acomiadem en una cruïlla de camins. "Adéu, senyor Romani... ; saps que el romani també és verinós?" "Iara! Què dius?" "Si el prenguessis en grans dosis i causaria mal d'estòmac i et faria vomitar". M'assec en un banc a prop dels eucaliptus, i penso: això del romani era una *boutade* o és real? —

Marion Harper tanca les Nits de Marimurtra

Marion Harper tancarà el cicle de les Nits de Marimurtra aquest dissabte, 27 d'agost. El concert se celebrarà en un lloc molt especial del Jardí Botànic: el templet de Linné, un petit temple circular, amb columnes estriades i cúpula, que hi ha just al costat de la magnífica cala Sa Forcanera, la primera cala de la Costa Brava –des del sud–, a la qual només es pot accedir per mar.

Es tracta d'un escenari d'allò més privilegiat, on la Costa Brava ja comença a oferir el seu caràcter més agrest: no només hi ha imponents penya-serrats sinó també esculls, com els niells (els blanencs de tota la vida els temen,

els niells, sobretot quan la mar està encalada, perquè no es veuen).

És recomanable anar-hi abans que marxi el sol per poder gaudir d'aquest primer espectacle, el que ofereix la natura (l'obertura de portes és a les 20.00 hores). El segon espectacle, el que brindarà Marion Harper dissabte, començarà a les 22.00 hores. Serà l'últim dels quatre concerts d'aquest minifestival d'estiu de la Costa Brava. Marion Harper oferirà peces del seu àlbum de debut, *Cotton candy*, després de la bona acollida del seu primer EP, *Seasons*, que la va dur a fer una gira de més d'un any arreu de Catalunya amb el seu singular *indie pop* desenfadat, i a tocar en escenaris com el Palau de la Música Catalana, la sala Apolo i el Hard Rock.

Aquestes Nits de Marimurtra són un bon motiu per anar al Jardí Botànic de Blanes, passejar-hi quan ja no fa calor, coneixer noves espècies vegetals –i reconèixer les que ja sabem–, en un entorn ben dissenyat, amb pèrgoles i miradors.

FLAMENC**Manolo Sanlúcar
clourà el festival
Mas i Mas**

El guitarrista flamenc Manolo Sanlúcar serà l'encarregat de cloure el festival San Miguel Mas i Mas l'1 de setembre. L'actuació tindrà lloc al Palau de la Música, amb un repertori que inclourà els seus grans èxits i temes del que serà el seu pròxim àlbum, *La voz del color*. Sanlúcar actuarà acompanyat de Carmen Molina al cante, David Carmona a la guitarra y Agustín Diassera a la percussió. ■ REDACCIÓ

Administracions El manteniment del patrimoni urbanístic de Barcelona

Patrimoni en illu

ICONES • Barcelona ultima un programa de mantenimiento i rehabilitació de monuments i edificis històrics pressupostat en 10 milions **ACTUACIONS** • El parc Güell, el monestir de Pedralbes i l'ajuntament seran tres dels grans focus del pla

Francesc Espiga
BARCELONA

L'Ajuntament de Barcelona preveu destinar més de 10,5 milions d'euros entre el 2017 i el 2020 a un programa de conservació d'un conjunt d'elements patrimonials de la ciutat que es poden considerar icònics. Així consta en un contracte que ja està en fase de licitació i que plamifica quatre grans àmbits d'actuació per a qui n'acabi sent l'adjudicatari: el parc Güell, el monestir de Pedralbes, diversos edificis municipals –entre els quals sobresurt, però, la mateixa seu del consistori– i una quarantena de monuments públics, entre els quals hi ha els més pintorescos de la ciutat. El de Colom, l'Arc de Triomf, el de Rafael Casanova i el Laberint d'Horta en són només alguns.

Catalogat des del 1984 com a patrimoni de la humanitat per la Unesco, el parc Güell és un dels béns de la capital catalana que suporten una pressió de visitants més intensa, tot i les restriccions que es van decretar l'octubre del 2013 per accedir-hi. És per això que l'Ajuntament barceloní ha planificat un conjunt de treballs de manteniment o rehabilitació a executar en els propers anys, i que queden perfectament detallats en el pleg del concurs. A banda d'un clàssic com és la restauració dels trencadissos que configuren la imatge visual característica d'alguns elements del

re el cost de tenir una brigada estable, que estarà formada per sis operaris i que serà l'encaregada d'anar executant tota aquesta planificació.

Colom i l'Arc de Triomf
El segon gran camp sobre el qual incidirà la nova contracta són els monuments públics. A Barcelona n'hi ha més de 1.500 que, segons el consistori, necessiten un enllustrament sistemàtic a causa de l'envelleixement, els actes vandàlics o el deteriorament provocat, per exemple, pels ocells. A partir d'aquesta necessitat objectiva, se'n ha seleccionat 38, que són els que seran posats a punt fins al 2020. El pressupost d'aquest capítol és de 4.560.000 euros. Aquí s'hi inclouen obres molt diverses, que van des d'un rentat de cara més o menys rutinari fins a reformes més en profunditat.

El que es farà al monument de Colom està a mig camí. D'entrada es netejaran i s'apèdaran les peces que formen el conjunt escultòric del peu i, a banda, també s'actuarà sobre algunes fissures detectades al conjunt de la construcció. Una actuació similar és la que hi ha projectada a l'Arc de Triomf, on, a més, també s'aprofitarà per refer alguns elements originals que s'han perdut amb el temps. Aquestes dues intervencions, però, tenen un caràcter excepcional –també en el cost– ateses les dimensions, i caracte-

Les xifres

8.000

euros és la suma reservada per a actuacions "imprevistes" que s'hagin de fer al parc Güell entre el 2017 i el 2020.

954.917

euros és el cost de les obres previstes a l'ajuntament, una quantitat que no inclou, però, conceptes com ara l'IVA.

38

monuments del conjunt de Barcelona seran objecte de "restauracions extraordinàries" gràcies a la iniciativa.

parc, i que pateixen un desgast sever a causa de la seva fragilitat, el programa també insta a fer una revisió de les cobertes del pavelló de la consergeria i de la Casa del Guarda, l'examen i la neteja i la reposició de les peces que formen el conjunt escultòric del peu i, a banda, també s'actuarà sobre algunes fissures detectades al conjunt de la construcció. Una actuació similar és la que hi ha projectada a l'Arc de Triomf, on, a més, també s'aprofitarà per refer alguns elements originals que s'han perdut amb el temps. Aquestes dues intervencions, però, tenen un caràcter excepcional –també en el cost– ateses les dimensions, i caracte-

Contracte de conservació i manteniment d'elements patrimonials de Barcelona

Plaça de la Natura del parc Güell

- Revisió de l'estat del trencadís de la cara interior del banc i reposició de les peces trencades

Import **21.000 euros**

Sala Hipòstila del parc Güell

- Revisió i intervenció de tots els elements que conformen els elements del sostre, així com dels seus elements estructurals

Import **36.400 euros**

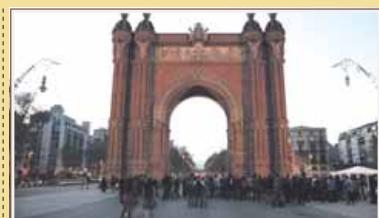

Monument a Colom

- Neteja i restauració de les figures del conjunt escultòric
- Restitució d'elements de gran volum malmesos
- Manteniment general

Import **125.000 euros**

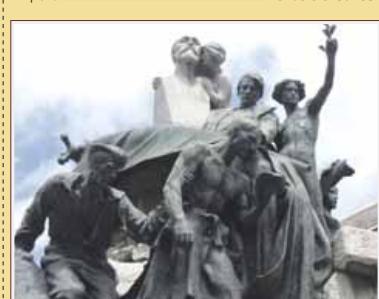
GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Arc del Triomf

- Restauració i consolidació del fris de la part superior de l'arc
- Tractament i reparació de fissures
- Restitució d'elements de gran volum malmesos

Import **167.000 euros**

Monument al Doctor Robert

- Reparació de la font i el conjunt escultòric
- Tractament i reparació de fisures
- Repàs de la instal·lació d'aigua, incloent substitució de conductes

Import **380.244 euros**

rístiques, que tenen tant l'estàtua de Colom com l'Arc de Triomf. La resta afecten essencialment monuments molt menys imponents, com ara fonts –la de la Tortuga, la Pagea, el Gall i la Sardana– i el dedicat a Josep Tarradellas a les Corts, on bàsicament es revisaran els sistemes d'ancoratge.

Obres a la "Casa Gran"

Dins el catàleg patrimonial de l'Ajuntament de Barcelona també hi ha una col·lecció d'immobles que obé pel seu interès pa-

Les imatges de postal d'una urbs

A banda de la llista d'edificis, estàtues o altres construccions que ara seran restaurades, Barcelona disposa d'una llarga llista de monuments patrimonials, molts dels quals privats, que construeixen la imatge més pomposa de la ciutat. Enumerar-los exigiria un treball inabastable, que podríà començar per la catedral gòtica, els palau episcopal i de la Generalitat, el Palau de la Música, Sant Pau, la Pedrera, el Palau Güell

o la Sagrada Família. Alguns d'aquests, i molt especialment la magna construcció de Gaudí, s'han convertit en pols d'atracció turística, un fet que ha reforçat el seu caràcter d'imatge de la ciutat. També és el cas del monument de Colom, el mirador del qual rep uns 130.000 visitants l'any, que, a més, han adoptat com a costum fotografiar-se al llom dels lleons de la base del monument, els quals, ara, s'hauran de renovar.

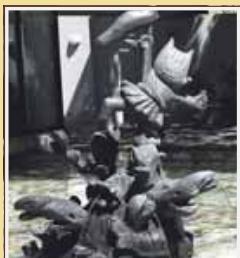

l'strat

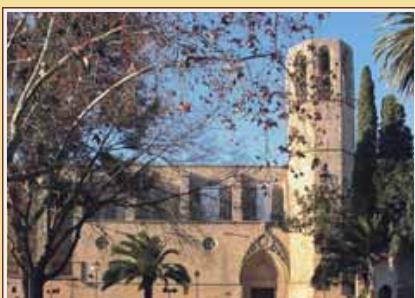
*Els imports no inclouen altres conceptes com, per exemple, el 21% d'IVA

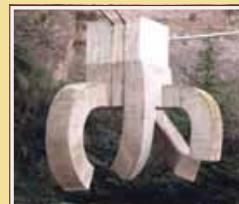
Laberint d'Horta 2339511
 • Reconstrucció de la balustrada de peces ceràmiques
 • Reconstrucció d'elements decoratius
 Import 34.050 euros

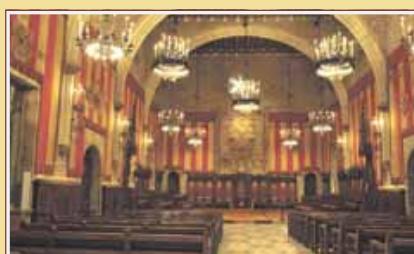
Font del Cobi
 • Restauració de la figura de fibra de vidre i repintada segons els colors originals
 Import 5.960 euros

Monestir de Pedralbes 2758656
 • Consolidació estructural dels contraforts de l'església
 • Restauració de la cel·la de la dormició
 • Restauració del claustre dels gats
 • Restauració del pas del bulló
 • Restauració del paviment de la cuina nova
 • Restauració i consolidació de la façana i la porta d'accés que dóna al col·legi Betània
 • Extracció d'herbes de les façanes
 • Treballs de conservació de pintura al claustre
 • Conservació de terrats i cobertes
 Import 225.448 euros

Elogi de l'Aigua
 • Estudi de l'estabilitat del monument
 • Revisió i engraxat dels ancoratges
 Import 3.910 euros

Saló de Cent 1613514
 • Revisió i vernís de la porta del Trentenari
 • Inspecció d'elements estructurals
 • Tractament a l'interior de les golfes
 • Actuacions al pati est
 • Actuacions al pati interior amb el saló de la Reina Regent
 Import 219.619 euros

rimonial —que els fa estar protegits— o bé per la seva antiguitat necessiten ser sotmesos a manteniments periòdics. Són els que formen el tercer bloc del programa, que té un pressupost segregat de 3.040.000 euros. Deixant de banda les despeses pròpies dels equips que faran les obres, el volum més important d'aquestes —més de 954.000 euros— afecta l'edifici històric del consistori, el que té l'entrada per la plaça Sant Jaume. Al Saló de Cent es restaurarà la porta del Trentenari, en-

tre d'altres, i a la Sala de Cròniques, una de les altres també nobles, es farà una millora d'urgència de les pintures. Al despatx d'honor de l'àrea d'Alcaldia també es repassaran alguns desperfectes que presenten algunes obres, així com altres treballs auxiliars. Un altre espai municipal inclòs en la llista és el Palauet Albéniz, on es combinaran les feines de fusteria general amb les que tindran lloc a la capella de Santa Madrona. També es farà dissabte a la muralla del pati Llimona,

força castigada per l'acció dels coloms.

El monestir de Pedralbes concentra el darrer paquet d'intervencions. Per començar, hi ha la consolidació prevista dels contraforts de l'església, a la qual caldrà afegir la reposició de la cel·la de la Dormició, el claustre dels Quatre Gats, el pas del Bulló i la conservació d'alguns elements del claustre, els terrats i les cobertes. La signació pressupostaria per a aquest quart apartat de la contracta puja fins a 1,5 milions d'euros. ■

►23 Agosto, 2016

Jordi Carbonell, referent històric de l'independentisme

L'expresident d'ERC mor als 92 anys
convertit en símbol de la lluita antifranquista

GERARD PRUNA
BARCELONA

La nit del 18 de juliol al Palau de la Música Jordi Carbonell s'aixecava un cop més de la cadira de rodes que feia anys que l'acompanyava. Era la inauguració dels actes commemoratius dels 80 anys de la Guerra Civil, i el polític i filòleg s'esforçava per posar-se dempeus i cantar *Els segadors* en una de les seves últimes aparicions públiques. L'expresident d'ERC va morir ahir als 92 anys després d'una vida marcada per la lluita antifranquista però també per la seva activitat com a filòleg, que el va dur a dirigir entre el 1963 i el 1972 la Gran Encyclopédia Catalana.

La seva cadira de rodes s'havia convertit ja gairebé en un símbol del procés soberanista. Sempre present a les grans mobilitzacions independentistes dels últims anys, Marta Rovira va revelar ahir que ja s'havia apuntat a la pròxima Diada, convençut que l'horitzó de la independència era més a prop que mai. «Aquesta vegada ho aconseguirem», va dir ja des de l'hospital a Josep-Lluís Carod-Rovira, l'home que el 1996 li va demanar que acceptés ser president d'ERC –on havia començat a militar quatre anys abans– i que el 2004 el subs-

tituiria al capdavant de les files republicanes.

L'independentisme va recollir ahir el compromís de fer bo el pronòstic de Carbonell. «També per tu ho farem», escriu a l'ARA el president d'ERC, Oriol Junqueras. «Seguirem el teu somni», prometia el president de la Generalitat, Carles Puigdemont. La frase més repetida en els condols, però, era extreta del discurs que Carbonell va pronunciar l'Onze de Setembre del 1976, en la que va ser la primera Diada multitudinària, «Que la prudència no ens faci traïdors», va alertar Carbonell, representant aleshores de l'Assemblea de Catalunya. «Serem prudents per aconseguir abans el teu somni», responia ahir Lluís Llach.

L'estada a la presó

Tot i que lluny de càrrecs institucionals que mai va voler, Carbonell sempre va estar implicat en les lluites del país, també durant el franquisme. El 1964 va cofundar la Taula Rodona Política –sorgida de la Caputxinada– i l'any 1970 va ajudar a organitzar l'Associació d'Intel·lectuals de Montserrat i a redactar i distribuir a l'estrange la Declaració de Montserrat. Aquest últim fet el va portar a la presó per primera vegada –hi tornaria un segon cop el 1974– i a patir tortures després de negar-se a respondre en

L'expresident d'ERC Jordi Carbonell en una imatge al seu despatx l'any 2012.

CRISTINA CALDERER

castellà en un interrogatori a la comissaria de Via Laietana.

Unes estades a la presó que van comportar la seva expulsió de la UAB i que ahir recordava l'expresident de la Generalitat Artur Mas, a qui Carbonell va voler acompañar en la seva declaració davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) pel 9-N: «No hauríem d'oblidar que hi ha qui no ha regatjat quan es tractava de la llibertat de Catalunya», va subratllar l'expresident. «Carbonell mai s'ha rendit», recorda també Miquel Sellarès, que

va col·laborar amb ell a l'Assemblea de Catalunya i a Nacionalistes d'Esquerres, i que lamenta que Catalunya s'estigué quedant «sense símbols de la resistència» com Josep Benet i el mateix Carbonell, a qui demà s'acomiadaran amb un funeral al Tanatori de les Corts. Serà l'últim adéu a un referent històric de l'independentisme i de la lluita antifranquista. D'un home, afirmen els que el van conèixer, «honest, imbatible, humanista, d'esquerres i que va viure dempeus», com ara fa un mes al Palau de la Música. —

FRANCESC CASALS / JORDI COTRINA

CANVIS ALS PARTITS CATALANS

Política de mudances

El PSC se'n va al Poblenou, els convergents estrenen seu i Unió intenta vendre la seva

|| ROGER PASCUAL
BARCELONA

Temps de mudances en el món de la política catalana. No només en l'espectre ideològic, sinó en sentit literal. El PSC es trasllada al Poblenou, la rebatejada Convergència, a més a més de nom, estrena seu, mentre que els seus antics socis d'Unió segueixen intentant vendre la seva.

Després de firmar el 6 de juny un contracte d'arres per vendre la històrica seu del carrer de Nicaragua, els socialistes han tancat l'acord del seu nou local en règim de lloguer amb opció de compra, i deixen així enrere la que ha sigut la sevallardes que el partit es va fundar el 1978.

La pròxima seu, que consta de tres plantes i soterrani, té un terç de superfície de la de Sants (de 4.700 metres amb planta baixa i quatre més, a més d'un pàrquing de 400 metres). El PSC ha rastrejat amb afany el mercat immobiliari. Es dóna la circumstància que un dels locals que els van oferir era la seu d'Unió. Opció que van descartar per motius polítics.

L'operació de venda de l'immoble de Nicaragua, que es tancarà per una xifra pròxima als 10 milions d'euros, servirà per retallar part del deute de 12 milions que té contret. El nou propietari, una empresa vinculada al sector immobiliari, està a l'espera que es concedeixi el canvi d'ús de l'edifici, d'oficines a vivendes. El

El trasllat de CDC a PDC

El PSC segueix els passos de Convergència (ara PDC), que ja va vendre fa un any l'emblemàtica seu del carrer de Còrsega, a escassos metres del passeig de Gràcia. Se la va quedar el grup inversor Platinum, darrere el qual es troba un operador de Hong Kong. Per fer-ho, la formació

Els socialistes van descartar quedar-se amb la seu d'UDC per motius polítics

va haver de canviar davant el jutjat número 30 de Barcelona les garanties legals que pesaven sobre l'immoble arran del cas Palau. El juliol del 2012, CDC havia entregat l'escriptura de la seva seu com a aval davant la fiança de 3,2 milions d'euros que li va imposar el jutge en concepte de responsabilitat civil subsidiària pel saqueig del Palau de la Música. Posteriorment, el jutge va decretar l'embargament preventiu de les altres 15 seus com a garantia. El

NOVA SEU Trasllat a les oficines del PDC al carrer de Provença.

ANTIGA SEU L'històric edifici del PSC al carrer de Nicaragua.

gener d'aquest any, Convergència va adquirir la seva nova seu, al número 339 del carrer de Provença (al costat del passeig de Sant Joan) i que havia acollit prèviament el Departament de Comerç. Aquest mes d'agost, una vegada celebrat el congrés de refundació, han començat el trasllat.

Unió, antiga parella dels convergents, està a l'espera de trobar un comprador per a les seves oficines del carrer de Nàpols. Tot i que ha rebut algunes ofertes, fins al moment el partit democristià no ha arribat a cap acord. Quan hagi tancat la venda del local, de 2.000 metres quadrats, en buscarà un altre, més petit i de lloguer. La compra està descartada després que la formació va presentar al juliol un expedient de regulació d'ocupació (ERO) i està negociant amb els seus creditors reduir el seu deute de 19 milions d'euros. ■

► 23 Agosto, 2016

ARTE LITIGIO

Vila: "Dar las obras de Sigüenza de Lleida violentaría la ley"

El conseller confía en que finalmente la justicia dará la razón al Govern

ACN

PRADA | El conseller de Cultura, Santi Vila, considera que actuar sobre el Museo de Lleida para retirar las piezas de arte del monasterio de Sigüenza que reclama Aragón "violentaría" todo el ordenamiento legal en Catalunya. Por este motivo, reiteró que no se puede pedir al Govern que cumpla una sentencia concreta, "qué sólo tiene una ejecución provisional", y violenta así leyes de patrimonio y de museos. Vila aseguró que han hecho notar esta cuestión a la jueza oscense y ahora que habrá que ver si con "el reinicio del curso" cambia o no de posición. También instó a los museos de todo el Estado español a que se interesen por la "dinámica de reclamaciones" que ha iniciado el gobierno aragonés en referencia a la voluntad que han expresado de reclamar también por la vía judicial las 113 obras de arte sacro originarias de la Franja que hay en el Museo de Lleida. En este sentido, afirmó que "con esta dinámica de reclamaciones" quizás museos como el Prado deberán preocuparse por esta política. Se mostró convencido que "a corto o medio plazo" la justicia dará la razón al Govern y por lo tanto el Museo de Lleida y el Museo Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) podrán mantener las piezas originarias del monasterio de Sigüenza que reclama Aragón, de las que ya entregó las 53 del MNAC. El conseller recordó que el Govern, "en aquello que es factible y plausible" ha llevado a término el traslado de los objetos que estaban en depósito en los almacenes del MNAC. Vila hizo estas declaraciones en la Universitat Catalana d'Estiu de Prada de Conflent.

El conseller de Cultura, Santi Vila, ayer en un acto en homenaje a Granados en Prada de Conflent.

Prada reivindica la catalanidad de Enric Granados

■ La Universitat Catalana d'Estiu (UCE) reivindicó ayer la catalanidad y la obra lírica del compositor leridano Enric Granados, de quien este año se conmemora el centenario de su muerte con una serie de actividades lideradas por la concejalía de Cultura de la Paeria en la que participan entidades de toda Catalunya, como el Palau de la Música o el Gran Teatre del Liceu, entre otras. El conseller Vila encabezó el acto monográfico *La cara oculta de Granados*, al lado de los académicos Jaume Carbonell y Xosé Aviñoa.

Desde Prada de Conflent, Vila consideró que el éxito de la ópera *Goyescas* ha tapado el "compromiso" del autor leridano con la sociedad modernista de la época y el catalanismo, aunque los conservadores trataran de "instrumentalizar" su figura. Los

CENTENARIO

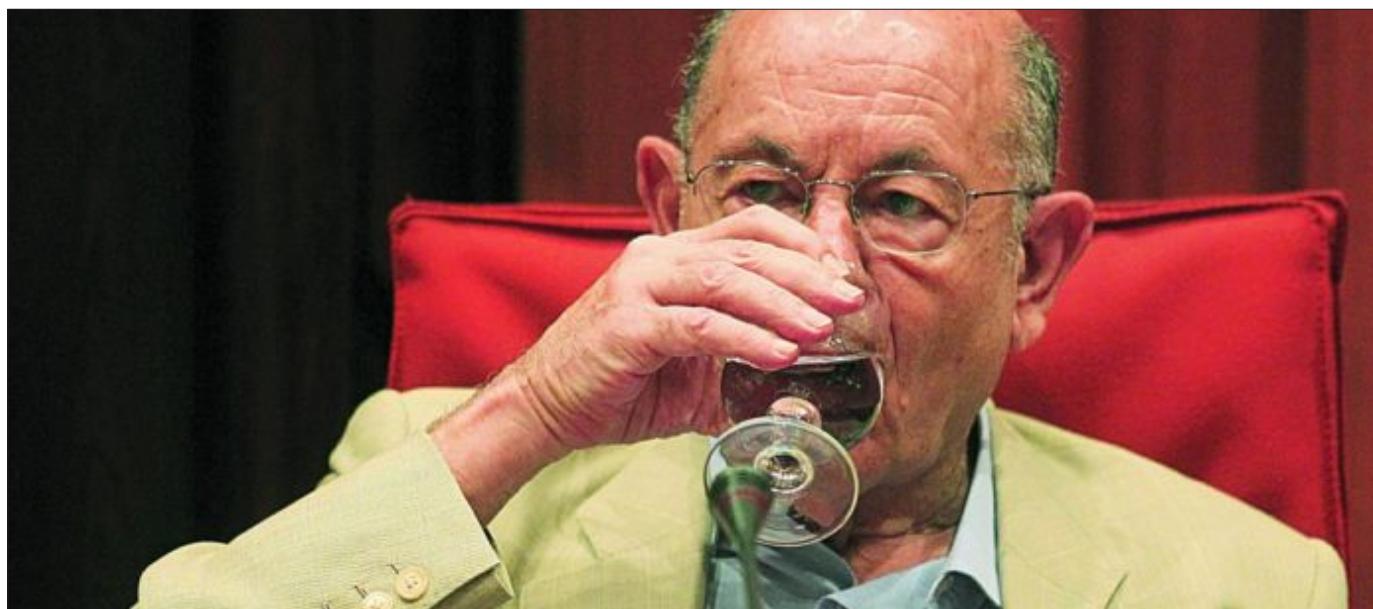
Concierto en el Festival Internacional de Música Pau Casals dedicado al compositor leridano

expertos pusieron en valor la importancia de sus piezas de teatro lírico y su contribución a la cultura catalana, desde una óptica no nacionalista.

Por otra parte, el Auditori Pau Casals del Vendrell acogerá el jueves un concierto de Schumann Quartet dedicado al compositor leridano, en el marco del 36 Festival Internacional de Música Pau Casals (FIMPC). Sonará piezas como la *Petita romança* para cuarteto de cuerda del compositor leridano, de datación indefinida, que no fue publicada hasta el año 1975.

► 22 Agosto, 2016

El ex presidente del Palau de la Música Félix Millet incluso se quedó dormido en un juicio de una de las piezas

¿Justicia para todos?

El ciudadano de a pie no entiende que Millet esté libre después de siete años de la entrada policial en el Palau

Joan PLANES - Barcelona

Todo el mundo sabe que la Justicia en Cataluña y en el resto de España es lenta, pero también es verdad que hay casos que pueden colmar la paciencia del ciudadano a pie. Cualquier vecino observa cada día como ingresan en prisión ladronzuelos de poca monta, mientras que personas con, teóricamente, delitos más graves siguen bien libres y a la espera de juicio.

Este tipo de casos se ha acentuado en Cataluña en los últimos años, sobre todo en lo que se refiere a episodios de corrupción. Los más destacados son los de Innova, la trama de las ITV, y los denominados casos Mercurio y Pretoria. Pero hay uno que destaca por encima de todos ellos, evidentemente es el millonario expolio de las cuentas del Palau de la Música, cometido por su ex presidente del patronato de la Fundació Orfeó Català-Palau.

Sin duda es el caso ralentizado en materia judicial que más ha indignado a la ciudadanía. En julio se cumplieron siete años de la entrada de los Mossos d'Esquadra en el emblemático edificio barcelonés. Buscaron y hallaron prue-

bas sobre un saqueo que supera los 35 millones de euros. Aparte de Millet, también estaba implicado su mano derecha, Jordi Montull, y otras personas cercanas.

Pero el caso tiene otras ramificaciones. De hecho, son tres piezas separadas. Una es del millonario desfalco, otra la de la construcción del hotel de lujo –que nunca se ha culminado– a escasos metros del Palau, y la otra, el presunto pago de comisiones a CDC por parte de la empresa Ferrovial a través del mismo Palau.

Han pasado más de siete años y Millet únicamente ha ido unos días a la cárcel. Muy pocos. En España no hay límite de edad para ir a la cárcel, pero es bien conocido que su avanzada edad –81 años– le permite «facilitar» el asunto.

También está el caso Pretoria. Esta trama vincula a diversos dirigentes de la antigua CDC y de PSC, en un episodio de corrupción urbanística originado en 2002, para influir en adjudicaciones de obra pública en Santa Coloma de Gramenet, Badalona

y Sant Andreu de Llavaneres. Entre los procesados están el ex diputado del PSC Luis Andrés García Sáez, el ex alcalde socialista de Santa Coloma de Gramenet Bartomeu Muñoz, el ex conseller de CDC Macià Alavedra –que sí

que estuvo en la cárcel–, y el ex secretario de Presidencia Lluís Prenafeta. Tienen pendiente un juicio con penas que oscilan entre los seis y ocho años.

Otro caso que está muy pendiente es el conocido como Mercurio. Está implicado el histórico ex alcalde de Sabadell, el socialista Manuel Bustos, que por lo menos ya ha visitado varias veces los juzgados. Todo está relacionado con una supuesta red clientelista que giraba alrededor suyo, incluyendo a su hermano Francisco, cuando ocupaba la alcaldía de la población vallesana.

Bustos está imputado en diez de las 31 piezas que ocupan este caso, que tiene a decenas de implicados. También está acusado de malversación de fondos de la Federación de Municipios de Cataluña (FMC), a través del pago de dietas. Como mínimo, en este caso ha habido una primera sentencia. Una pena de un año y cuatro meses de cárcel por el nombramiento irregular de una técnica en el Ayuntamiento de Montcada i Reixac.

Por otra parte, siguen pendientes también de juicios los polémicos casos conocidos como Innova, en Reus, y el de las ITV, con Oriol Pujol implicado.

El ex alcalde socialista de Sabadell Manuel Bustos tiene varios casos pendientes

LAURA
GAYA
VIOLINISTA

La violinista Laura Gaya (Barcelona, 1987) actuó ayer en el Museu Pau Casals de El Vendrell junto a su compañero Rémi Meurice en el marco del Festival Jove Música als Jardins. Aprovechamos esta ocasión para conocer más a la joven artista y saber cómo es posible combinar dos instrumentos tan diferentes como son el saxo y el violín, además de saber más sobre su grupo, Piazzolla by Clazz.

Laura Gaya actuó ayer junto a Rémi Meurice en el Festival Jove Música als Jardins. FOTO: CEDIDA

«Por la edad que tengo, no me puedo quejar de mi carrera»

JUAN CARLOS ROLDÁN

- ¿Por qué el violín?

- Cuando era muy pequeña, mis padres me llevaban al Palau de la Música, en Barcelona (vivíamos muy cerca), y yo siempre miraba la sección de violines de la orquesta porque, al moverse todos a la vez, me producían un efecto visual y sonoro muy fuerte.

- Hábleme un poco de su formación musical.

- Empecé a los siete años a tocar el violín, cuando me apuntaron al conservatorio del Liceo. Paralelamente a la escuela fui haciendo los estudios de música, de manera bastante oficial y de una forma clásica. Y a los 18 años, al tener que escoger una carrera, me decanté por hacer música. Realicé las pruebas de acceso al ESMUC, las pasé, y al terminar me fui a París, donde estuve viviendo y estudiando unos cuatro años, además de actuando.

- ¿Cómo fue su primera actuación?

- La primera vez fue a los siete años, en la que tuve que hacer una audición en el conservatorio. Vino mi familia y había mucha gente y, no es que lo recuerde con exactitud porque era muy pequeña, pero lo vi en una grabación y me fijé que me equivocué en una nota al principio y a partir de ahí se me puso la cara muy triste. De pequeña era muy perfeccionista y si me equivocaba en una sola nota de 300, ya me sabía muy mal.

- ¿Con qué temas disfruta más a la hora de interpretar?

- Pues ahora estoy preparando un disco de Bach, porque me encanta. Es para violín solo y me gusta mucho tocarlo cuando estoy sola en casa porque así me permite interiorizar. Además también disfruto mucho con la música brasileña.

- Cuéntenos algo de su primer disco 'Barcelona Belle Époque'.

- Lo grabé con la pianista Isabel Fèlix, y lo hicimos hace ya un año y medio. Se trata de un disco de música catalana del siglo XX. He de decir que nos llevó mucha faena porque tuvimos que buscar partituras que estaban perdidas y recuperamos mucho repertorio que estaba abandonado por cuestiones musicológicas, e incluso interpretamos obras que nunca se habían grabado.

- ¿Está satisfecha con su carrera?

- Sí, sí, estoy muy satisfecha con mi trayectoria profesional. He cumplido mi ilusión de grabar un disco y ahora mismo estoy grabando otro. Toco con mucha gente, en orquestas profesionales, músicos de jazz y realmente estoy haciendo lo que me gusta. Por la edad que tengo no me puedo quejar de mi carrera.

- ¿Cómo se conocieron Rémi y usted?

- Lo conocí en París, en el contexto de *La Cité Universitaire*. Allí hay un complejo universitario donde se reúne gente de todo el mundo (hay una casa de Camboya, de Japón, de EE.UU.). Es un sitio realmente interesante, donde encuentras desde investigadores que van a hacer un doctorado hasta artistas. Un poco de todo, pero con un nivel superior.

- ¿Y cuándo coincidieron por primera vez?

- Fue un día que asistí a un concierto en la casa de México, donde Rémi actuaba. Y allí nos conocimos a través de unos amigos. Empezamos a tocar, y vimos que él hacía jazz, y yo más clásico. También nos fijamos en que a los dos nos encantaba la música argentina y que somos unos grandes amantes de Astor Piazzolla. Ya a raíz de esto decidimos tirar adelante este proyecto bastante atrevido de violín más saxo, haciendo nuestros propios arreglos en las partituras.

En corto

¿Cuáles son los gustos musicales del grupo?

Nos llamamos Clazz porque es la unión de nuestros estilos. Yo, que vengo del mundo de la música clásica, y él, que es más del jazz, hacemos Clazz. Pero también nos gusta mucho el tango, que nos permite mezclar la música escrita con la improvisación en lugares en los que nos dejan ir a nuestro aire. En general a mí me gusta mucho la música popular, el dúo de guitarra, la música española....

- ¿Y qué tal es trabajar con él?

- Estupendo, aunque es difícil parar los dos porque, como he dicho, venimos de mundos distintos. Por otro lado, es superenriquecedor por el hecho de poder combinar dos lenguajes tan diferentes.

- ¿Lo consiguieron?

- Al principio nos costó mucho encontrar esa manera de comunicarnos con la música. Pero poco a poco vimos que había que dejar más paso a la improvisación y así Rémi podía mostrar su mejor faceta, y luego coger las partituras, donde yo podía aportar más ideas musicales. Entonces, a través de esta manera de trabajar, que al principio fue muy difícil, cada vez más vimos la forma de trabajar del otro, como por ejemplo cómo uno marca las entradas o las respiraciones. Esto último es muy importante porque Rémi es un instrumento de viento, mientras que yo soy de cuerda. Ahora, como cualquier grupo de música, nos vamos conociendo.

“

De pequeña era muy perfeccionista. Si de 300 notas que tocaba, me equivocaba solo en una, ya me sabía muy mal

”

Grabar 'Barcelona Belle Époque' supuso mucho trabajo porque tuvimos que buscar partituras perdidas

”

Es muy enriquecedor el hecho de poder combinar dos lenguajes tan distintos como el del saxo y el violín

Albert Romero, condenado a tres años por lanzar piedras a los Mossos en la huelga del 29-M, reúne indicios para destapar las irregularidades del caso

“Solo quiero que vean las pruebas”

JESÚS GARCÍA, Barcelona

La vida de Albert Romero Sánchez gira en torno a dos instantes traumáticos: la noche del 29 de mayo de 2012, cuando le detuvieron, y la mañana del 15 de julio de 2015, cuando le condenaron. Albert, ingeniero informático de 36 años, pasa las noches en blanco y los días, angustiado ante la posibilidad de perder la libertad. Con el testimonio de un guardia urbano como única prueba, un juez de Barcelona le ha sentenciado a tres años y un mes de cárcel por lanzar piedras y balas contra los Mossos durante la huelga general del 29-M. Ahora, tras una investigación detectivesca, ha reunido una batería de pruebas que confía en que demuestren su inocencia.

Albert asegura que nunca ha participado en manifestaciones. “No estoy politizado”. Aquel día ni siquiera sabía que había una convocada por la huelga. Quedó con un conocido, Radoslaw Pucilowski, en la plaza de Catalunya. Tomaron unos refrescos en el Antic Teatre, cerca del Palau de la Música. Una amiga de Radek le escribió para que se apuntasen a una fiesta en la sala Razzmatazz. Caminaron hacia allí. A las 21.20 horas pasaban por la plaza Urquinaona. “La situación estaba en calma, pero me impresionó ver la línea de policías. Tuve curiosidad y me quedé mirando los restos humeantes de los contenedores”, explica. Estuvieron allí unos siete minutos.

La jornada del 29-M fue dura. Desde mediodía y hasta la noche, pequeños grupos violentos rompieron escaparates, quemaron contenedores, levantaron barricadas. Una de las imágenes del día fue el asalto e incendio de la cafetería Starbucks, en la Ronda de Sant Pere, que ocurrió más de dos horas antes de que Albert y Radek pisaran la plaza de Urquinaona. La policía se empleó a fondo: pelotas de goma, proyectiles de *foam*, gases lacrimógenos. Los incidentes se saldaron con 50 heridos y más de 100 detenidos. La mayoría de ellos han sido absueltos después por falta de pruebas.

Los “hombres de negro”

Sigue la versión de Albert. “Me quedé mirando el contenedor y, de repente, vi a cinco personas de negro corriendo a mi lado. Tu-

El juez dio plena credibilidad al testimonio de un guardia urbano

El ingeniero afirma que solo se quedó mirando unos contenedores

ve miedo y salí corriendo”. Eran policías de paisano. El ingeniero perdió de vista a su compañero, que se dirigió hacia Via Laietana y fue alcanzado por dos proyectiles de *foam*. Albert, mientras tanto, oía “como petardos”. Se reencontraron “al otro lado de la plaza”, en dirección a Arc de Triomf. “Mi amigo llegó con mala cara. Me dijo que le habían disparado. Se levantó la camiseta y le vi dos marcas”.

Atentado a la autoridad

Asustados, Albert y Radek se alejaron caminando. Empezaban a recuperar la compostura cuando, de nuevo, vieron a “cinco hombres vestidos de negro”. Según su relato, esos hombres “pararon a una chica que iba en bicicleta” y le abrieron el bolso. “Radek se acercó a ver qué pasaba, les llamó la atención y le detuvieron. Me quedé parado. Después vinieron tres de ellos hacia mí y dijeron que eran policías. Me tiraron un brazo atrás y me llevaron al suelo”. Al ingeniero se le vino el mundo encima. Le informaron de que estaba detenido por atentado a la autoridad. En comisaría, le requisaron “un pan ecológico”. Albert se sentía aturdido. “El mundo ya no era el mismo”.

Como se creía inocente, y con la idea de que nada malo puede pasarle a quien nada ha hecho, ni Albert ni su familia, vecinos de Mollet, hicieron gran cosa por demostrar su inocencia. Se limitaron a “buscar a quien creímos que era una buena abogada”.

PASA A LA PÁGINA 3

►21 Agosto, 2016

Albert Romero, durante la entrevista en el despacho de su abogada, Laia Serra. / ALBERT GARCIA

Los interrogantes de un caso abierto

VIENE DE LA PÁGINA 1

La letrada les dijo que todo saldría bien, y que podría estar tranquilo. Así parecía. Sin ningún mosso lesionado por las supuestas pedradas de Albert, el juzgado pasó el caso a una mera falta. Pero el contexto político jugó en su contra. Para luchar contra la "impunidad", el Ayuntamiento del convergente Xavier Trias se personó en las causas abiertas por los disturbios del 29-M. Y, en el caso de Albert, pidió la declaración del agente de la Guardia Urbana que, presuntamente, presenció los hechos. "Nadie, ni siquiera mi abogada, le hizo preguntas. Su versión se dio por buena, el caso pasó a un juzgado penal y llegamos a juicio", explica Albert, que trabaja en el centro tecnológico del Vallès.

La vista oral no fue como esperaba. El policía explicó que estaba trabajando de paisano y que llegó a la plaza a las 21.20 horas.

Desde entonces y durante "media hora", según su declaración, vio a un grupo de "cinco personas" lanzando "objetos y piedras" contra la línea policial, fijada en la calle de Fontanella. Los chicos se escondían en una zona de obras de donde habían retirado las vallas y saltan para lanzar "piedras y baldosas". Dos de ellos se marcharon "andando". Eran, dijo, Albert y Radek. El guardia decidió ir tras ellos. Como estaba solo, pidió ayuda a una furgoneta de los Mossos.

Un alegato poco creíble

Solo se juzgó a Albert en un primer momento porque Radek estaba en su país, Polonia. La sentencia es contundente. "De común acuerdo con otra persona" y "junto a otros manifestantes", el ingeniero "lanzó piedras y botellas" contra los Mossos. La sentencia se apoya en la declaración

del agente, que dijo reconocer a Albert "sin ningún género de dudas". La versión de Romero, en cambio, "no ofrece credibilidad alguna" al juez. "Prácticamente hubiera de creerse que fue detenido por casualidad y aleatoriamente", dice en tono de sorna. Añade que "no es creíble que una persona por simple curiosidad se dirija a una manifestación en la cual se están lanzando objetos contundentes, quemando contenedores y alterando gravemente el orden público".

"La sentencia fue un palo", concede Albert, incapaz de reprimir las lágrimas cada pocos minutos. "Te ves impotente ante la justicia y el sistema. He pasado el peor año de mi vida. Pero se me cayó la venda de los ojos". Con ayuda de la familia y los amigos, empezó a recopilar pruebas. Ahora está pendiente de que la Audiencia de Barcelona resuelva el recurso de la nueva abogada,

Laia Serra, que ha pedido celebrar una vista para practicar las pruebas y que se le absuelva o, al menos, que se repita el juicio con otro juez y se examinen todas las pruebas: 27 documentos (incluidos videos) y cinco testigos de personas que estaban allí en esa franja horaria. "No quiero que crean en mi inocencia porque sí. Solo que miren las pruebas objetivas. Si un testimonio de un guardia urbano basta para condenarme... ¡Me juego mi libertad!"

Los tiempos no cuadran

La sentencia parte de una premisa que Albert y su defensa insisten en señalar como falsa: a las 21.20 horas había incidentes en la plaza. Para demostrar que en realidad reinaba la calma, Albert ha reunido videos de esos instantes en los que se observan los restos de la batalla y dos filas de

antidisturbios de los Mossos en perfecta formación. Tampoco cuadran los tiempos. El policía y el acusado coinciden en situarse allí a las 21.20 horas. Según el agente, el ataque a la policía duró media hora. Eso significa que Albert tuvo que ser detenido cerca de las diez. Sin embargo, la hora de detención que consta en el atestado es 21.25, mientras que la de su traslado a comisaría es 21.30. Ese lapso temporal cuadra más con la declaración de Albert, quien asegura que estuvieron en la plaza de Urquinaona "entre cinco y siete minutos".

Otro de los detalles que dio el policía es que los manifestantes (entre ellos, presuntamente, Albert) convertían en armas arrojadizas "una gran cantidad de objetos y piedras" disponibles en el hueco de una obra en la plaza. Albert pidió un informe técnico a los servicios del Eixample que constatan que en esa obra es imposible que hubiera escombros. La declaración del agente, agrega la letrada en su recurso, "no viene corroborada por elementos periféricos", y concluye que el agente "debe relatar hechos sucedidos en otro momento".

Los Mossos, la clave

La defensa también critica que no se hayan tenido en cuenta las pruebas. Y, en concreto, reclama que se recabe una que sería definitiva: las imágenes grabadas por la línea policial de Fontanella en dirección hacia el lugar donde, supuestamente, ocurrieron los hechos. "La prueba sería definitiva para descartar los lanzamientos que se le atribuyen", destaca Serra. Han pedido a los Mossos que lo entregue al juzgado, pero de momento no han obtenido una respuesta satisfactoria.

Radek, entre tanto, regresó a España y también fue condenado. Para cuando le juzgaron, la defensa ya disponía de la mayoría de las pruebas. El juez (el mismo que condenó a Albert) no permitió que declararan los testigos. Aceptó los videos y documentos, pero igualmente no los tuvo en cuenta en la sentencia, que "es casi idéntica a la de Albert", denuncia la abogada, y con la misma pena: tres años y un mes de cárcel.

►21 Agosto, 2016

NEIXEN

Un dia com avui però del 1952 va néixer Joe Strummer, líder de la banda de rock The Clash. Noranta anys justos abans, el 1862, va néixer Emilio Salgari, l'autor italià que va complir d'aventures el cap de moltes generacions d'infants. I el 1984 va néixer la cantant i actriu francesa Alizée, que ha perdut l'aspecte de *lolita* de quan va començar per culpa de l'abundància de tatuatges que li decorren la pell.

Agenda

Art

ANIMALS ESPECIAIS

Dijous 8 de setembre a les 7 de la tarda Miquel Aparici inaugura l'exposició *Noves espècies* a la galeria Victor Lope del carrer Aribau de Barcelona. És una mostra molt representativa de les obres d'Aparici que inclou una gran diversitat d'anims, des de petits ocells fins a un guèpard, gossos, un rinoceront de mida real...

Gallery Victor Lope Arte Contemporáneo
Barcelona. A partir del 8 de setembre

RENOIR TORNA A BARCELLONA

L'obra de Renoir *Bal du Moulin de la Galette* (1876), torna a Barcelona 100 anys després com a part de l'exposició *Renoir entre dones. De l'ideal modern a l'ideal clàssic. Col·leccions dels museus d'Orsay i de l'Orangerie*, que es podrà visitar a la Sala Garriga i Nogués (Diputació, 250) de la Fundació Mapfre. La mostra inclou al voltant de 60 peces que mostren les diferents interpretacions que el pintor francès fa de la dona. I inclou obres d'artistes com ara Vincent Van Gogh, Maurice Denis, Edgar Degas, Pierre Bonnard i Pablo Picasso.

Sala Garriga i Nogués. Barcelona
A partir del 17 de setembre

A QUATRE MANS

Àmbit Galeria d'Art obre temporada amb el resultat d'una intensa col·laboració entre Paola Masi, ceramista italiana, i Benet Rossell, artista consagrat. Al llarg de 30 anys Àmbit s'ha caracteritzat per una aposta pel treball d'artistes emergents i el suport continu als ja consolidats. Aquest treball a quatre mans entre Masi i Rossell ha generat moments únics, en el procés creatiu i en la transmissió recíproca de visions entre un mestre i una jove promesa de l'art.

Galeria Àmbit. Barcelona.
A partir del 15 de setembre

1

2

3

4

Cinema

VISIONS DOCUMENTALS

Els documentals s'han consolidat com un dels gèneres més reeixits, però sovint n'hi ha que no tenen prou visibilitat. Per això s'ha posat en marxa *Visions documentals*, un cinefòrum que vol donar a conèixer bons documentals d'estrena difícil. Diumarts 6 serà el torn de *G3G Records: Poder mirar als ulls*, de Toti García. L'autor ofereix un bell poema de curiositat, continuïtat, autogestió i tenacitat, partint del segell G3G, format per Gat, Guille i Glòria.

Cinemes Girona. Girona
& de setembre. 20.00 h

SCHYGULLA CANTA A LA FILMOTeca

Hanna Schygulla cantarà a la Filmoteca acompañada del pianista Jean-Marie Sé-

nia. Interpretaran textos de Fassbinder, Carrière i Baudelaire en una sola actuació, dimarts 6 de setembre, a la sala Cho-món. A més, hi haurà una mostra selectiva de les seves interpretacions cinematogràfiques que comença amb l'emblemàtica *Lili Marleen* (Reiner W. Fassbinder, 1983). L'endemà, Schygulla mantindrà un diàleg amb Esteve Riambau, director de la Filmoteca de Catalunya, sobre la seva carrera cinematogràfica, seguit de la projecció de quatre dels seus curtmetratges.

Filmoteca de Catalunya. Barcelona
6 i 7 de setembre. 20.00 h

GOSSOS AL PODER

El Cineclub de Vic (passeig de la Generalitat, 46) ofereix com a començament de la programació de la tardor el film *Fehér isten* (*Déu blanc*), drama estrenat el 2014 i dirigit per l'hongarès Kornél Mundruczó. Al-

legoria de ciència-ficció en què al món una llei prioritza els gossos de raça i les gosseres somplen d'anims abandonats. Un dels gossos aconsegueix escapar-se i organitzar una revolució contra els humans.

Cineclub de Vic. Vic
15 de setembre. 22.00 h

Comunicació

NAIXEMENT DE LA PLATERIA

El programa *30 minuts* de TV3 recupera el reportatge *Orquesta Plateria, una història*. Va néixer quan Franco encara era viu. S'havia format per a una única actuació, la revetlla de Cap d'Any del 1974 al mític Zelesté, el local de Barcelona on es reunien els hippies, els progres i els músics més avançats de l'època. El grup va esdevenir el pro-

►21 Agosto, 2016

CULTURA

21.08.2016

Música

L'HORA DE TETE MONTOLIU

L'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya organitza, com cada setembre des de fa 26 anys, el Festival L'Hora del Jazz-Memorial Tete Montoliu. Serà una programació diürna i gratuïta durant tots les caps de setmana de setembre a la Plaça de la Vila de Gràcia, aquest any ampliat amb un concert a Bigues i Riells; i una programació nocturna que enguany programarà dos concerts al Vínceu de Vilafranca del Penedès i al Cafè del Conservatori del Liceu. Aquest any tindrà una programació d'excepció amb Abrié-Cordero Duo, Albert Bello & Oriol Saña Quartet, Marco Mezquida & Manel Fortià, Xavier Dotras Trio, Martín Leiton Trio, Diana Palau & Joel Moreno Project, Elisabet Raspall & Dani Pérez Duet, Clara Sallago Quintet [a la foto], Ignasi Terraza Trio i Gonzalo del Val Trio, que aplega alguns dels músics més destacats i sol·licitats del panorama nacional actual, Gonzalo del Val, David Mengual i Marco Mezquida. **1**

Plaça de la Vila de Gràcia. Barcelona
4, 11, 18 i 25 de setembre. 12.00 h

5

6

GUILLOTINA

El 21 d'agost del 1792, amb la Revolució Francesa en marxa, va tenir lloc la primera execució amb guillotina, tot i que el mètode es feia servir a altres països des del segle XIII. Es va aplicar per evitar morts més crueles, com el desmembrament, la flagel·lació i la forca, preferits pel públic perquè l'espectacle durava més estona.

tagonista lúdic de la Transició.
21 d'agost. '30 minuts', TV3. 22.00 h

EL MÓN DE LA COCAÏNA

El canal Netflix estrena la segona temporada de la sèrie *Narcos*. Protagonitzada per Wagner Moura com a Pablo Escobar, relata la història real dels caps de la droga dels anys 80 i els esforços de la policia per engranjar els responsables del conflicte. La sèrie plasma els diferents conflictes jurídics, polítics, policials i militars que xoquen per controlar el món de la cocaïna. **4**

2 de setembre. Canal Netflix

Literatura

LLULL SE'N VA DE GIRA

L'exposició *La desmesurada vida de Ramon Llull* continua la gira i des de final d'agost fins a final de setembre es podrà visitar a Falset, Lleida, Vilanova i la Geltrú, Castelló d'Empúries i Igualada. La de Ramon Llull va ser una biografia del tot singular. Cap als trenta anys va renunciar a una situació confortable a la Cort de Mallorca, va abandonar la família i va canviar de vida per dedicar-se a escriure i a promoure la reforma

universal. Després de la seva mort, el nombre de lectors es va multiplicar. S'han conservat, en biblioteques de tot el món, més d'un miler de manuscrits amb textos escrits per ell. Amb l'exposició es vol descobrir el personatge darrere el nom de Llull, un personatge que encara té moltes coses a dir.

Falset. Del 30 d'agost al 20 de setembre

Biblioteca Salvador Estrem

Lleida. Del 30 d'agost al 7 d'octubre

Biblioteca Pública de Lleida

Vilanova i la Geltrú. Del 30 d'agost al 20 de setembre. **Biblioteca Armand Cardona Castelló d'Empúries.**

Del 2 al 23 de setembre. **Museu d'Història Medieval de la Cúria-Presó**

Igualada. Del 9 al 25 de setembre

Museu de la Pell.

EN RECORD D'ESTELLÉS

A la plaça de l'Església de Sant Esteve de Palautordera tindrà lloc un sopar d'homenatge al poeta Vicent Andrés Estellés. Hi haurà una lectura de poemes d'Estellés a càrrec de Joan Anguera i els assistents que hi vulguin participar. El sopar estarà inspirat en les receptes i els ingredients presents en l'obra poètica d'Estellés. **2**

Plaça de l'Església. Sant Esteve de Palautordera. **9 de setembre. 21.00 h**

Teatre

FIRA DE TÀRREGA

Fira Tàrrega ofereix anualment una selecció d'espectacles de teatre, moviment i circ amb què es vol seduir el públic i estimular els professionals assistents; és una oferta eclèctica que combina les diferents disciplines escèniques i posa una atenció especial en la presentació de talents emergents i en les avantguardes creatives nacionals i internacionals. La programació es converteix en un catàleg de vivències úniques, que fa una aposta decidida per l'excellència i la riquesa de formats i escriptures, i que té les arts de carrer i els espais no convencionals com a eix de referència principal. Són desenes d'artistes i despectacles que podeu consultar al web: <https://www.firatarrega.cat/> **6**

Diversos espais. Tàrrega

Del 8 a l'11 de setembre

Agenda

►21 Agosto, 2016

DUMINGUE, 21 AGOST 2016

LA VANGUARDIA

CITES de la setmana

Música

ESTEBAN LINÉS

CLOENDA D'OR DE RAY GELATO. Després d'una sèrie de jornades al costat de la vocalista Claire Martin, el vitalista saxo i cantant britànic Ray Gelato uneix esforços, geni i sentit escènic amb la potent Barcelona Big Blues Band comandada pel contrabaixista Ivan Kovacevic. Swing accelerat i ritme sense mitges tints són dos dels elements que segueix que l'aficionat trobarà en la seva proposta.

21/VIII. JAMBOREE. 20 I 22 HORES

ESTRENA JAPONESA DE GRAN VOLADA. La banda japonesa de postrock Toe s'estrena als escenaris barcelonins, amb quinze anys de carrera musical i una discografia bastant profusa. Desconeguts fora del circuit del *math rock*, són una formació que elabora una música instrumental contemporània bastant assequible, bàsicament guitarra però cada cop més oberta instrumentalment, com demostrarán en

aquest concert de presentació del seu recent àlbum *Hear you*.
23/VIII. APOL·LO. 20 HORES

L'ESPERIT D'AMY WINEHOUSE. Tony Zalon, que va ser corista de la inesborrable Amy Winehouse, li ret homenatge al costat de The Gramophone All Stars, formació amb què sens dubte protagonitzarà una vetllada plena de soul d'elevat octanatge rítmic, dins del Mas i Mas Festival.

23/VIII. PALAU DE LA MÚSICA. 21 HORES

MUCHACHITO NO PARA. Jairo Perera, conegut com a Muchachito, i faedor d'una adictiva combinació de rumba, rock i rumba catalana, està en plena gira de presentació de la seva obra més ambiciosa, l'àlbum *Jiro*, des que va donar per finalitzat el projecte de Bombo Inferno fa un lustre. A part de formidables cançons, la guitarra hi és protagonista
26/VIII. LA DAURADA BEACH CLUB. VILANOVA I LA GELTRÚ. 23 HORES

Art

JOSEP MASSOT

PUNTS I RATLLES. Kandinski deia que l'obra d'art es reflecteix sobre la superfície de la consciència. Que és molt diferent veure l'exterior des de casa a través del vidre de la finestra que obrir la porta, sortir a fora i viure els sorolls i les pulsacions en sentit ple. Ramon Sicart parodia el llibre de Kandinski i titula la seva exposició *De punts i ratlles d'un altrejo*. A la seva segona exposició a la galeria, després de les fotos de *Natures mortes* (2003), mostra dibujos de diferents mides de les sèries *Ocells*, *El fil d'Ariadna* e *Impacte*, fets amb bolígraf sobre paper entre el 2013 i el 2016, així com un vídeo, que és el punt de partida dels dibujos. El video va ser gravat a les Terres de l'Ebre el març del 2013. "Els dibujos estan fets colpejant el bolígraf contra el paper per expandir el punt i crear harmonies, tal com fan els ocells", diu l'artista. *El fil d'Ariadna* neix de les *Marañas* dels anys noranta d'Antonio Murado, els

treballs de Ruth Morán posteriors al 2006 i composicions musicals de Steve Reich i John Cage. L'obra contradiss el mite d'Ariadna i el dibuix rota sobre si mateix per crear "una sensació d'embolic dins de l'horror de l'obra". Només s'atura quan ja no queda cap espai en blanc. *Impacte*, el treball més recent, diu l'artista que està basat en experiències reals i consisteix a "traçar línies des d'un punt fins a l'extrem del paper; el resultat provocat oscil·la entre l'efecte expansiu d'una explosió i la impressió emocional intensa que et captiva i t'engoleix".

GALERIA SICART. VILAFRanca DEL PENEDÉS. A PARTIR DEL 27/VIII

ÚLTIMS Dies DE BOWIE. Els fans de Bowie tenen fins al dia 1 de setembre per veure l'exposició de retrats poc comuns del cantant britànic, fets per Gavin Evans el 1995 a Londres.

ESPAI ESPRONCEDA, 326. NAU 4-5-10. BARCELONA. FINS A L'1/X

MATTHIAS GOERNE

27 / 29 / VIII

SCHUBERTIÀDA DE VILABERTAN

Les actuacions del baríton Matthias Goerne a la Schubertiàda de Vilabertran s'han convertit en un esdeveniment mític que atreu un públic internacional. Aquest any torna per partida doble: el primer recital, al costat del pianista Alexander Schmalz, estarà dedicat a lieder de Berg, Schumann, Brahms, Hugo Wolf... i fins i tot Xostakóvitx, de qui inclourà la suite a partir de poemes de Michelangelo. El segon dia, dimarts 29, el dedicarà als primers anys del lied, a Beethoven, amb un repàs de l'obra que acabarà amb *An die ferne Geliebte*, un precios i exigent cicle sobre el dolor de la separació. Com és habitual a la canònica amb Goerne, seran nits de sangs, suor i llàgrimes.

AGUSTÍ ENSESÀ

Clàssica

MARICEL CHAVARRÍA

DESCOBRIEND UNA VEU A LA SCHUBERTIÀDA. Si el baríton alemany Matthias Goerne va ser el fitxatge de Jordi Roch quan, fa més de vint anys, va començar la Schubertiàda de Vilabertran, el nen bonic d'aquesta 24a edició té sang suïssa. Es diu Mauro Peter, és un tenor líric, i l'acompanya al piano ni més ni menys que el seu professor, Helmut Deutsch. Què ens sabem, di Peter? Que va néixer a Lucerna fa 39 anys i que va sortir a la palestra per una substitució a la Schubertiàda Schwarzenberg, amb una *Bella molinera* que va deixar el públic bo cabadat. Peter és el moliner perfecte, hi ha qui el compara amb Fritz Wunderlich (l'interpret fitxet d'aquest cicle de Schubert). Després d'aquella interpretació se'n disputen a les principals sales: el Wigmore Hall el va gravar en directe per al seu segell, tot i que ara és artista en exclusiva de Sony, la discogràfica de Jonas Kaufmann. I no es l'únic que comparteixen, ja

que Deutsch els acompaña al piano a tots dos. Peter arriba a Vilabertran per fer de moliner en una escapada entre funció i funció del *Cosi fan tutte* que està cantant a Salzburg.
25/VIII. CANÒNICA DE VILABERTAN. 21.30 HORES

...I UNA ALTRA JOVE PROMESA DEL PIANO. Gairebé sense alè, la Schubertiàda proposa gaudir, l'endemà d'una brillant demonstració de l'escola pianística russa, de la interpretació d'un prodigi de 17 anys, un dels guardonats més joves del Concurs Txaikovski, amb 16. Es diu Daniel Kharitonov, té una tècnica que talla la respiració i un so fosc i potent. Almenys així el defensa el nou coordinador de la Schubertiàda, Víctor Medem. Ho té tot per triomfar, uns recursos sense límits i una intensitat abrasadora en els moviments lents. A la canònica de Vilabertran farà un programa amb rareses de Liszt i Chopin, i l'obra més virtuosa de Schubert, la *Wanderer-Fantasie*.
26/VIII. CANÒNICA DE VILABERTAN. 21.30 HORES

Dansa i teatre

M. CHAVARRÍA

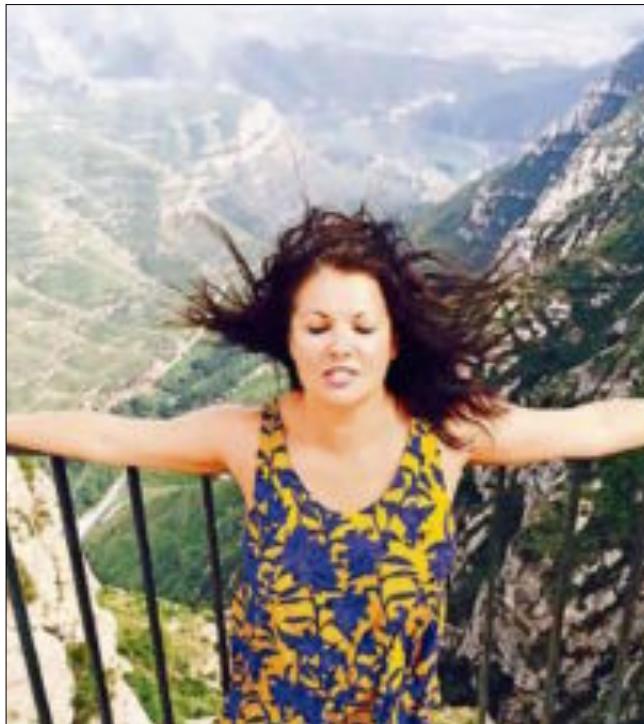
SÓN MEGAESTRELLES DEL BALLET I VAN AL LICEU. La fórmula no és nova: un curs internacional de ballet d'un mes de durada culmina amb un parell de gales en què ballen els alumnes però també algunes figures de la dansa. Potser no és nova la fórmula, però el nivell i la professionalitat de l'IBStage, el curs que es fa cada agost a Barcelona, converteix la cita en un imprescindible. El Liceu serà la seu el cap de setmana que ve de dues gales amb una dotzena de ballarins internacionals que avui són al cim de les grans companyies, des del Royal Ballet de Londres fins al Mariinski de Sant Petersburg. Un esdeveniment de difícil parió en l'oferta dansística de la ciutat i un complement de la programació de dansa del Liceu, que té que no s'acaba d'enlairar després de la crisi. Per cert, les portes de l'Institut del Teatre són obertes per a qui vulgui observar les classes.
27-28/VIII GRAN TEATRE DEL LICEU. 20.00 H I 17.30 H

REIVINDICANT JOAN SERRA. La música i la dansa inundarà les Preses durant el 34è Festival Ésdansa, tota una referència al món de la dansa d'arrel tradicional. Seran 130 hores de formació, vuit espectacles i sis companyies internacionals, en ple parc natural de la zona volcànica de la Garrotxa. Un viatge per aquestes terres però també per les tradicions de Botsuana, Bangla Desh, Moldàvia, Buriàtia i Colòmbia. Atenció: un dels itineraris es dedicarà al mestreig del desaparegut pedagog, ballarí i coreògraf Joan Serra.
22 AL 28/VIII. LES PRESES

CLOWN I DANSA, TOT EN UN. El transgressor ballarí i actor Daniel Zacarias fa un monòleg còmic a *L'altre costat de la dansa*, una proposta pròpia en què se serveix del clown i la dansa per despollar-se davant del públic i mostrar tota la intimitat del seu art. Un espectacle que vol fer tronollar els fonaments de la dansa.
27/VIII TRETRENU, TEROL 26, BARCELONA. 21.00 H

● Personas

LA ESTRELLA RUSA DE LA LÍRICA ANNA NETREBKO, DE VACACIONES EN CATALUÑA

La estrella rusa de la lirica, Anna Netrebko, se encuentra de vacaciones en Cataluña, según ha revelado ella misma a través de su cuenta de Twitter, en la que ha colgado una foto suya con unas impresionantes vistas desde la montaña de Montserrat. Como si de una campaña turística se tratara, la soprano escribe el siguiente comentario en inglés: «¡España! ¡Que bello lugar! Cataluña... Sitges, Montserrat, Barcelona... Me siento feliz y libre». Paradójicamente, Netrebko, asidua de los principales auditorios operísticos en todo el mundo, apenas ha actuado un par de veces en Barcelona, una vez en el Liceu y otra en el Palau de la Música Catalana, con gran éxito en ambas ocasiones. En julio del año pasado Anna Netrebko debía actuar de nuevo en el Palau de la Música, pero finalmente la diva rusa canceló el recital alegando «motivos de salud».

S'Agaró «Celebrant Granados»

CONCERT

FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE S'AGARÓ

- LLOC: Església de s'Agaró
- HORARI: A les 20 h.
- PREU: 18 € (anticipada)/21 € (taquilla, una hora abans del concert)
- ORGANITZA: Associació Pau Casals

► L'església de s'Agaró acollirà aquesta nit el concert *Celebrant Granados*, que servirà per commemorar el centenari de la seva mort. L'actuació anirà a càrec de Mireia Fornells i Joan Miquel Hernández, que formen el Nexus Piano Duo. El programa inclourà, a banda de Granados, peces d'Albéniz, Mompou, Monsavatge i Manuel de Falla. Fornells i Hernández van començar a tocar junts després de coincidir a les aules del conservatori de Sant Petersburg amb el mestre Leonid Sintev, i s'han centrat sobretot en música contemporània d'autors com González de la Rubia, Mompou, Monsalvatge, Rodríguez-Picó, Soler i Torrents,

DIARI DE GIRONA

Mireia Fornells i Joan Miquel Hernández.

entre altres. Han ofert recitals en les principals sales de l'Estat, com l'Auditori de Barcelona, la Fundació Juan March de Madrid i el Palau de la Música Catalana, mentre que també han fet gires per Europa.

LA PROPOSTA

||||| MÚSICA | Concert ||||||||||||||||||||

La Polifònica actua diumenge a la catedral de la Seu d'Urgell

//CONCERT El cor vilafranquí presenta La Santa Espina juntament amb la Simfònica del Vallès

La Polifònica de Vilafranca en una actuació al Palau de la Música | 3D8

3d8 Vilafranca-La Seu d'Urgell

Diumenge, a les 8 del vespre, la Polifònica de Vilafranca i l'Orquestra Simfònica del Vallès presenten *La Santa Espina* de Guimerà i Morera a la Catedral de Santa Maria de la Seu d'Urgell. El concert està organitzat per l'Ajuntament de la Seu d'Urgell i l'Orquestra Simfònica del Vallès, amb la col·laboració del Bisbat d'Urgell i el patrocini de la Fundació Fluidra.

Després de la seva reestrena

a Barcelona, Vilafranca, Sabadell i Perpinyà, la versió completa de la Santa Espina, "rondalla en tres actes i sis quadres" tal com específica Àngel Guimerà en el llibret, es presenta ara amb gran expectació a la ciutat pirinenca, dins dels actes previs de la Festa Major 2016 de la població. El marc del concert serà la magnífica catedral romànica de la Seu, i serà la primera vegada que la coral vilafranquina cantarà dins d'aquest espai. Amb prop de cent intèprets dalt l'escenari, completaran el cartell d'aquest concert la mezzosoprano Laura Vila,

el tenor David Alegret i el baríton Sebastià Peris, tots sota la direcció del titular de l'orquestra, Rubén Gimeno. L'actor Sergi Mateu serà l'en-carregat de narrar el fil argumental de l'obra, que és de caràcter fantàstic, però amb un rerefons de reivindicació nacional en uns moments clau de la societat catalana de principis del s. XX. La célebre sardana del mateix nom, es troba dins el tercer acte de la rondalla, que a causa del seu gran èxit, fou transformada en una peça independent l'any 1907 pel propi Enric Morera.